

Suvestinė redakcija nuo 2007-02-07 iki 2009-04-07

Įsakymas paskelbtas: Žin. 2004, Nr. [23-721](#); Žin. 2006, Nr. [24-0](#), i. k. 103301MISAK00000705

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRO

**Į S A K Y M A S
DĖL STATYBOS TECHNINIO REGLAMENTO STR 2.02.01:2004 „GYVENAMIEJI
PASTATAI“ PATVIRTINIMO**

2003 m. gruodžio 24 d. Nr. 705
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos nuostatų (Žin., 1998, Nr. [84-2353](#); 2002, Nr. [20-766](#)) 11.5 punktu,

1. T v i r t i n u statybos techninį reglamentą STR 2.02.01:2004 „Gyvenamieji pastatai“ (pridedama).

2. N u s t a t a u, kad šio statybos techninio reglamento nuostatos privalomos projektavimo darbams, kurie pagal projektavimo darbų rangos sutartis pradedami po šio įsakymo įsigaliojimo.

APLINKOS MINISTRAS

ARŪNAS KUNDROTAS

STATYBOS TECHINIS REGLAMENTAS

STR 2.02.01:2004

GYVENAMIEJI PASTATAI

I SKYRIUS. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Šis statybos techninis reglamentas (toliau – Reglamentas) nustato gyvenamojo pastato ir jo sklypo projekto sprendinių reikalavimų sistemą, kuri įgyvendinama statybos darbais. Reikalavimų sistema taikoma:

- 1.1. projektuoti ir įvertinti tokią naujo būsto visumą:
 - 1.1.1. pastato sklypą ir jame esančius priklausinius;
 - 1.1.2. priėjimus ir privažiavimus prie pastato;
 - 1.1.3. pastatą;
 - 1.1.4. butą (butus);
 - 1.1.5. inžinerines sistemas;
- 1.2. projektuoti ir įvertinti visų tipų gyvenamuosius pastatus:
 - 1.2.1. vienbučius ir dvibučius namus kaimo vietovėse;
 - 1.2.2. vienbučius ir dvibučius namus urbanizuotose teritorijose;
 - 1.2.3. vienbučių namų poras;
 - 1.2.4. vienbučius blokuotus namus;
 - 1.2.5. atriumo tipo namus;
 - 1.2.6. daugiabučius 3-4 aukštų blokuotus namus (pastatus);
 - 1.2.7. daugiabučius daugiaaukščius (sekcijinius, galerinius ir koridorinius) namus;
 - 1.2.8. daugiabučius aukštuminius namus;
 - 1.2.9. daugiabučius terasinius namus;
 - 1.2.10. mišraus tipo pastatus ir namus;
- 1.3. formuoti bet kurias užstatymo formas:
 - 1.3.1. pavienį;
 - 1.3.2. blokuotą vieną, dviem eilėmis ar kitaip;
 - 1.3.3. kiliminį;
 - 1.3.4. perimetrinį;
 - 1.3.5. mišrų;
- 1.4. Reglamento reikalavimai taikomi iš dalies:
 - 1.4.1. kai gyvenamosios patalpos projektuojamos priestatuose ir antstatuose;
 - 1.4.2. kai remontuojamos ar rekonstruojamos pastato pavienės dalys ar pavieniai pastato elementai;
 - 1.4.3. kai gyvenamajai paskirčiai pritaikomos esamos negyvenamosios patalpos;
 - 1.4.4. kai pastatas yra nekilnojamoji kultūros paveldo vertybė.

2. Reglamentas privalomas gyvenamųjų namų savininkams (naudotojams), statybos dalyviams, viešojo administravimo subjektams, inžinerinių tinklų ir susisiekimo komunikacijų savininkams, taip pat kitiems juridiniams ir fiziniams asmenims, kurių veiklos principus nustato Statybos įstatymas.

II SKYRIUS. NUORODOS

3. Reglamente pateikiamos nuorodos į šiuos dokumentus:

- 3.1. Lietuvos Respublikos statybos įstatymą (Žin., 1996, Nr. [32-788](#); 2001, Nr. [101-3597](#));
- 3.2. statybos techninį reglamentą STR 2.01.01(1):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Mechaninis atsparumas ir pastovumas“ (Žin., 1999, Nr. [112-3260](#));
- 3.3. statybos techninį reglamentą STR 2.01.01(2):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Gaisrinė sauga“ (Žin., 2000, Nr. [17-424](#); 2002, Nr. [96-4233](#));
- 3.4. statybos techninį reglamentą STR 2.01.01(3):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Higiena, sveikata, aplinkos apsauga“ (Žin., 2000, Nr. [8-215](#); 2002, Nr. [106-4776](#));
- 3.5. statybos techninį reglamentą STR 2.01.01(4):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Naudojimo sauga“ (Žin., 2000, Nr. [8-216](#); 2002, Nr. [96-4232](#));
- 3.6. statybos techninį reglamentą STR 2.01.01(5):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Apsauga nuo triukšmo“ (Žin., 2000, Nr. 8- 216; 2002, Nr. 96-4232);
- 3.7. statybos techninį reglamentą STR 2.01.01(6):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Energijos taupymas ir šilumos išsaugojimas“ (Žin. 1999, Nr. 107-3120; 2002, Nr. 98-4343);
- 3.8. statybos techninį reglamentą STR 2.01.04:2004 „Gaisrinė sauga. Pagrindiniai reikalavimai“;
- 3.9. statybos techninį reglamentą STR 2.01.06:2003 „Statinių žaibosauga. Aktyvioji apsauga nuo žaibo“ (Žin., 2003, Nr. [63-2857](#));
- 3.10. statybos techninį reglamentą STR 2.01.07:2003 „Pastatų vidaus ir išorės aplinkos apsauga nuo triukšmo“ (Žin., 2003, Nr. [79-3614](#));
- 3.11. statybos techninį reglamentą STR 2.03.01:2001 „Statiniai ir teritorijos. Reikalavimai žmonių su negalia reikmėms“ (Žin., 2001, Nr. [53-1898](#));
- 3.12. statybos techninį reglamentą STR 2.05.01:1999 „Pastatų atitvarų šiluminė technika“ (Žin., 1999, Nr. [41-1297](#); 2000, Nr. [94-2948](#));
- 3.13. statybos techninį reglamentą STR 2.05.02:2001 „Statinių konstrukcijos. Stogai.“ (Žin., 2001, Nr. [51-1786](#); 2002, Nr. 23- 865, Nr. 69-2846);
- 3.14. statybos techninį reglamentą STR 2.05.03:2003 „Statybinių konstrukcijų projektavimo pagrindai“ (Žin., 2003, Nr. [59-2682](#));
- 3.15. statybos techninį reglamentą STR 2.05.04:2003 „Poveikiai ir apkrovos“ (Žin., 2003, Nr. [59-2683](#));
- 3.16. statybos techninį reglamentą STR 2.06.01:1999 „Miestų, miestelių ir kaimų susisiekimo sistemos“ (Žin., 1999, Nr. [27-773](#); 2001, Nr. [4-103](#), Nr. [44-1561](#), Nr. [53-1898](#));
- 3.17. statybos techninį reglamentą STR 2.07.01:2003 „Vandentiekis ir nuotekų šalintuvas. Pastato inžinerinės sistemos. Lauko inžineriniai tinklai“ (Žin., 2003, Nr. [83-3804](#));
- 3.18. statybos techninį reglamentą STR 2.08.01:2004 „Dujų sistemos pastatuose“;
- 3.19. statybos techninį reglamentą STR 2.09.01:1998 „Šilumos tiekimo tinklai ir šilumos punktai“ (Žin., 1998, Nr. [34-923](#));
- 3.20. statybos techninį reglamentą STR 2.09.02:1998 „Šildymas, vėdinimas ir oro kondicionavimas“ (Žin., 1999, Nr. [13-333](#); 2002, Nr. [39-1446](#));
- 3.21. statybos techninį reglamentą STR 2.09.04:2002 „Pastato šildymo sistemos galia. Energijos sąnaudos šildymui“ (Žin., 2002, Nr. [118-5326](#));
- 3.22. respublikines statybos normas RSN 139-92 „Pastatų ir statinių žaibosauga“;
- 3.23. techninį reglamentą „Liftai“ (Žin., 2000, Nr. [28-785](#), Nr. 58-2103);
- 3.24. higienos normą HN 33-1:2003 „Akustinis triukšmas. Leidžiami lygiai gyvenamojoje ir darbo aplinkoje. Matavimo metodikos bendrieji reikalavimai“ (Žin., 2003, Nr. [87-3957](#));
- 3.25. higienos normą HN 35:2002 „Gyvenamosios aplinkos orą teršiančių medžiagų koncentracijų ribinės vertės“ (Žin., 2002, Nr. [105-4726](#));
- 3.26. higienos normą HN 42:1999 „Gyvenamųjų ir viešosios paskirties pastatų mikroklimatas“ (Žin., 1999, Nr. [5-121](#));
- 3.27. higienos normą HN 50:1994 „Visą žmogaus kūną veikianti vibracija. Didžiausi leistini dydžiai ir matavimo reikalavimai gyvenamuosiuose bei visuomeniniuose pastatuose“ (Žin., 1995, Nr. [104-2343](#));

- 3.28. higienos normą HN 73-2001 „Pagrindinės radiacinės saugos normos“ (Žin., 2002, Nr. [11-388](#));
- 3.29. higienos normą HN 80:2000 „Elektromagnetinis laukas darbo vietose ir gyvenamojoje aplinkoje. Parametrų normuojamos vertės ir matavimo reikalavimai 10 kHz – 300 GHz dažnių juostose“ (Žin., 2000, Nr. [53-1548](#));
- 3.30. higienos normą HN 24:2003 „Geriamojo vandens saugos ir kokybės reikalavimai“ (Žin., 2003, Nr. [79-3606](#));
- 3.31. statybos taisyklės ST 2190.01:1997 „Palėpių projektavimo taisyklės“ (Žin., 1997, Nr. [71-1825](#));
- 3.32. statybos taisyklės ST 8860237.02:1998 „Kieto kuro šildymo krosnių pastatuose įrengimo taisyklės“ (Žin., 1998, Nr. [78-2212](#); 1999, Nr. [13-333](#); 2002, Nr. [39-1446](#));
- 3.33. statybos taisyklės ST 2190.02:1997 „Elektros įvadinių apskaitos spintų (skydelių) pastatuose ir išorėje įrengimo ir prijungimo prie elektros tinklų laikinosios taisyklės“ (Žin., 1997, Nr. [41-1022](#));
- 3.34. higienos normą HN 48-2001 „Žmogaus vartojamo žalio vandens kokybės higieniniai reikalavimai“ (Žin., 2001, Nr. [104-3719](#));
- 3.35. higienos normą HN 105:2001 „Polimeriniai statybos produktai ir baldinės medžiagos „ (Žin., 2001, Nr. [58-2095](#));
- 3.36. statybos techninį reglamentą STR 2.1.06:2003 „Statinių žaibosauga. Aktyvioji apsauga nuo žaibo“ (Žin., 2003, Nr. 63- 2857);
- 3.37. higienos normą HN 36:2002 „Draudžiamos ir ribojamos medžiagos“ (Žin., 2002, Nr. [59-2404](#); 2003, Nr. [35-1506](#));
- 3.38. respublikines statybos normas RSN 136-92 „Vandens tiekimas. Išoriniai tinklai ir statiniai. Priešgaisriniai reikalavimai“;
- 3.39. respublikines statybos normas RSN 138-92* „Pastatų ir statinių priešgaisrinė automatika“.

III SKYRIUS. PAGRINDINĖS SĄVOKOS

4. Šiame Reglamente vartojamų pagrindinių sąvokų apibrėžimai yra pateikti Statybos įstatyme [3.1] ir STR 2.01.01(1-6):1999 [3.2-3.7]. Žemiau pateikiami tik tiesiogiai susijusių su šiuo Reglamentu sąvokų apibrėžimai:

4.1. **antžeminis aukštas** – pastato aukštas, kurio grindų paviršiaus altitudė yra aukščiau žemės paviršiaus vidutinės altitudės;

4.2. **žemės paviršiaus vidutinė altitudė** – visų pastato kampų žemės paviršių altitudžių aritmetinis vidurkis;

4.3. **techninis aukštas** – pastato aukštas, skirtas pastato inžinerinių sistemų bei įrangos talpinimui. Techninis aukštas gali būti rūsyje (pusrūsyje), pastato vidurinėje dalyje arba pastato palėpėje;

4.4. **lifto holas** – patalpa, esanti prieš įėjimus į lifthus;

4.5. **gyvenamasis pastatas (gyvenamasis namas)** – gyventi pritaikytas pastatas, kuriame daugiau kaip pusė naudingojo ploto yra gyvenamosios patalpos;

4.6. **būstas (gyvenamosios patalpos)** – vienbutis gyvenamasis namas, jo dalis, butas ar kitos gyvenamosios patalpos, tinkamos asmeniui arba šeimai gyventi;

4.7. **būsto naudingasis plotas** – gyvenamųjų kambarių ir kitų būsto patalpų (virtuvių, sanitarinių mazgų, koridorių, įstatytų spintų, šildomų lodžų ir kitų šildomų pagalbinių patalpų) bendrasis grindų plotas. Į naudingąjį būsto plotą neįeina balkonų, terasų, rūšių, nešildomų lodžijų grindų plotas;

4.8. **butas** – gyvenamojo pastato (namo) dalis iš vieno ar kelių gyvenamųjų kambarių, virtuvės bei kitų patalpų, atitvarų konstrukcijomis atskirta nuo bendrojo naudojimo patalpų, kitų butų ar negyvenamųjų patalpų;

4.9. **savivaldybės būsto fondas** – savivaldybei nuosavybės teise priklausantys, taip pat patikėjimo teise jos valdomi gyvenamieji namai, jų dalys, butai (ir kitos tinkamos gyventi patalpos), skirti nuomoti asmenims (šeimoms), turintiems teisę į socialinį būstą;

4.10. **tinkamas būstas** – būstas, kuris tinka gyventi vienam asmeniui ar šeimai ir atitinka statybos bei specialiųjų normų (higienos, priešgaisrinės saugos ir kt.) reikalavimus ir kurio naudingasis plotas, tenkantis vienam šeimos nariui, yra didesnis kaip 14 kvadratinį metrų (ši norma netaikoma savivaldybių būstui);

4.11. **vienbutis namas** – namas, skirtas vienai šeimai;

4.12. **dvibutis namas** – namas, susidedantis iš dviejų butų, turinčių įėjimus iš lauko ir išdėstytus skirtinguose aukštuose arba abiejuose aukštuose;

4.13. **namų pora** – du vienbučiai namai, turintys bendrą sieną;

4.14. **blokuotas namas** – namas, susidedantis iš greta prišlietų butų – blokų, turinčių atskirus įėjimus iš lauko ir atskirus priebutinius sklypus;

4.15. **atriuminis namas** – namas, turintis uždara ar pusiau uždara vidinį kiemą;

4.16. **sekcijinis namas** – namas, kuriame butai aukštuose yra išdėstyti aplink laiptų ar laiptų – liftų bloką ir į butus patenkama iš laiptų aikštelių arba paskirstomojo bloko;

4.17. **koridorinis namas** – namas, kuriame butai išdėstomi abipus koridoriaus, iš kurio patenkama į butus, laiptines, lifthus, įėjimo holus;

4.18. **galerinis namas** – namas, kuriame butai išdėstomi vienoje galerijos, iš kurios patenkama į butus, laiptines, lifthus, įėjimo holus, pusėje;

4.19. **terasinis namas** – namas, kuriame prie kiekvieno buto yra terasa, atstojanti priebutinį sklypelį. Terasinis namas yra kitų namų tipų: sekcijinių, koridorinių, blokuotų atmaina, kuriai yra būdingas pastato aukštų perslinkimas horizontalioje plokštumoje;

4.20. **mišraus tipo namas** – pastatas, kuriame yra talpinamos viešos paskirties patalpos ir butai;

4.21. **daugiabutis aukštuminis pastatas (namas)** – namas, kurio viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė 26,5 m ir daugiau didesnė už gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudę;

4.22. **pavienis užstatymas** – užstatymas laisvai erdvėje stovinčiais pastatais. Vienas kito atžvilgiu jie gali būti statomi: linijomis, pagrečiui, kampais, spinduliais ir kt.;

4.23. **perimetrinis užstatymas** – ištisinis užstatymas, laikantis gatvių, aikščių, pėsčiųjų takų užstatymo raudonųjų linijų. Perimetrinis užstatymas suformuoja uždara ar pusiau uždara kiemų ar kvartalų erdves;

4.24. **blokuotas (blokinis) užstatymas** – užstatymas blokuoto tipo namais, sudarant įvairios konfigūracijos namų eiles ar grupes;

4.25. **kiliminis užstatymas** – blokuoto užstatymo tipas, kuriame tarpusavyje jungiami vienbučiai namai turi individualius vidinius kiemelius;

4.26. **mišrus užstatymas** – įvairių užstatymo būdų derinimas konkrečioje teritorijoje;

4.27. **insoliacija** – teritorijų, pastatų ir patalpų apšvitinimas tiesioginiais saulės spinduliais;

4.28. **automobilių saugykla** – atvira aptverta ir/ar neaptverta, dengta ar nedengta aikštelė; atviras ar uždaras antžeminis, požeminis ir kitoks statinys; gyvenamajame name ar kitos paskirties statinyje specialiai įrengtos erdvės (įvairių tipų) lengviesiems automobiliams (motociklams, dviračiams) laikinai ar nuolat saugoti (laikyti).

IV SKYRIUS. PAGRINDINIAI REGLAMENTO PRINCIPAI. REIKALAVIMŲ SISTEMA

5. Reglamentas sudarytas vadovaujantis tokiais principais:

5.1. nustatyti tik minimalūs valstybės reguliuojami būsto visumos projektavimo privalomieji reikalavimai, kurie funkcinio, ekonominio, socialinio ir aplinkosauginio požiūriu užtikrina priimtina būsto visumos kokybę;

5.2. vertintas visas pastato gyvavimo ciklas: projektavimas, statyba, naudojimas ir nugriovimas;

5.3. savivaldybių nuosavybės nuomojamų naujų būstų, esamų būstų priestatų ir antstatų projektuose čia nustatyti reikalavimai naudojami be alternatyvų, išskyrus atvejus, nurodytus šiame Reglamente;

5.4. gyvenamajame pastate ar jo sklype gali būti projektuojami papildomi priklausiniai, patalpos, inžinerinės sistemos, skirtos pastato ar buto gyventojams naudoti;

5.5. šie papildomi statiniai, sistemos turi būti suprojektuotos taip, kad atitiktų šio Reglamento bei normatyvinių statybos techninių dokumentų reikalavimus visais pastato gyvavimo ciklo laikotarpiais.

6. Reikalavimų sistemą sudaro tokie reikalavimai:

6.1. projektavimo bazės;

6.2. subalansuoto (harmoningo) projektavimo;

6.3. bendrieji;

6.4. detalieji;

6.5. butų perplanavimo, padalijimo ir sujungimo.

V SKYRIUS. PROJEKTAVIMO BAZĖ

7. Privalomąją gyvenamojo pastato projektavimo bazę sudaro statytojo deklaruojami svarbiausieji pastato projektavimo rodikliai:

7.1. turimo žemės sklypo sumanytam pastatui statyti duomenys (plotas, servitutai ir kita);

7.2. gyvenamojo pastato paskirtis (paskirtys) ir paskirties (paskirčių) ypatybės, įtakančios projektuojamos būsto visumos sprendinius;

7.3. pastato gyvavimo skaičiuojamoji trukmė (metais);

7.4. pastato tipas, planuojamoji užstatymo forma;

7.5. planuojamasis butų skaičius;

7.6. planuojamasis gyventojų skaičius;

7.7. skaičiuojamasis bendras pastato butų plotas;

7.8. skaičiuojamasis apšildymui reikalingos energijos vidutinis kiekis (E) kWh/m² šildomo ploto per metus, kuris turi būti ne didesnis negu nustatytas techniniais reikalavimais;

7.9. skaičiuojamieji kitoms reikmėms energijos kiekiai;

7.10. skaičiuojamieji karšto ir šalto vandens kiekiai;

7.11. planuojamoji gyventojų ir/ar įmonių veikla ir papildomi energijos, vandens ir visų kitų naudojamų išteklių kiekiai;

7.12. skaičiuojamasis triukšmo lygis pastato išorėje ties atitvara ir pastato sklype.

VI SKYRIUS. SUBALANSUOTO PROJEKTAVIMO REIKALAVIMAI

8. Būsto visumos funkciniai sprendiniai turi būti grindžiami:

8.1. skaičiuojamąją pastato gyvavimo trukmę ir kitais projektavimo bazės rodikliais;

8.2. konstrukcijų, medžiagų, gaminių ir sistemų tipais bei jų kiekybinėmis ir kokybinėmis savybėmis;

8.3. medžiagų, energijos ir kitų pastate naudojamų išteklių taupymu;

8.4. atsinaujinančių išteklių maksimaliu naudojimu;

8.5. griauamo pastato konstrukcijų, elementų ir įrangos statybos produktų perdirbimo į tą patį ar kitą produktą maksimalia galimybe;

8.6. pastato funkcinių ir konstrukcinių savybių bei statybos, būsimo naudojimo, priežiūros ir nugriovimo kainos (išlaidų) suderinamumu.

9. Mišrios paskirties pastatų gyvenamosios dalies sprendiniai turi būti suderinti su kitos paskirties pastato dalimi, nepažeidžiant šiame Reglamente nustatytų gyvenamojo pastato reikalavimų.

VII SKYRIUS. BENDRIEJI REIKALAVIMAI

I SKIRSNIS. PASKIRTIES REIKALAVIMAI

10. Pastato sklypas ir jame esantys priklausiniai. Pastato sklypas yra skiriamas pastatui statyti, jo gyventojų rekreacijai, namų ūkio reikmėms bei priėjimams ir privažiavimams. Minimalią sklypo struktūrą sudaro tokios jo dalys (plotai):

- 10.1. pastato užimamas plotas;
- 10.2. priėjimai ir privažiavimai prie pastato;
- 10.3. automobilių saugykla*;
- 10.4. želdynai su vaikų žaidimo ir sporto aikštelėmis, ramaus poilsio vietomis vyresnio amžiaus ir neįgaliems žmonėms;
- 10.5. dviračių saugykla*;
- 10.6. vieta buitiniams atliekoms laikinai sandėliuoti*;
- 10.7. inžinerinių sistemų statiniai (transformatorinės ir kita).

√ Pastaba: * pažymėtų sklypo elementų alternatyvos – patalpinti juos požeminėje ir/ar antžeminėje pastato erdvėje, priestate. Galimos kitos automobilių saugyklų alternatyvos čia nėra reglamentuojamos.

11. Automobilių stovėjimo vietų reikalavimai nustatyti STR 2.06.01: 1999 [3.16].

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-419](#), 2004-07-27, *Žin.*, 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419

Nr. [D1-230](#), 2005-05-04, *Žin.*, 2005, Nr. 58-2030 (2005-05-07), i. k. 105301MISAK00D1-230

Nr. [D1-74](#), 2007-01-31, *Žin.*, 2007, Nr. 16-597 (2007-02-06), i. k. 107301MISAK00D1-74

12. Neteko galios nuo 2007-02-07

Punkto naikinimas:

Nr. [D1-74](#), 2007-01-31, *Žin.*, 2007, Nr. 16-597 (2007-02-06), i. k. 107301MISAK00D1-74

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-128](#), 2004-03-23, *Žin.*, 2004, Nr. 50-1683 (2004-04-06); *Žin.*, 2004, Nr. 126-0 (2004-08-12), i. k. 104301MISAK00D1-128

Nr. [D1-419](#), 2004-07-27, *Žin.*, 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419

Nr. [D1-230](#), 2005-05-04, *Žin.*, 2005, Nr. 58-2030 (2005-05-07), i. k. 105301MISAK00D1-230

13. Daugiabučio pastato sklype, be automobilių saugyklų, privalo būti numatyti ir kiti Reglamentu nustatyti plotai (skirti želdynams, poilsiui ir kt.)

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-128](#), 2004-03-23, *Žin.*, 2004, Nr. 50-1683 (2004-04-06); *Žin.*, 2004, Nr. 126-0 (2004-08-12), i. k. 104301MISAK00D1-128

Nr. [D1-419](#), 2004-07-27, *Žin.*, 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419

14. Reglamentuojami šie minimalūs plotai:

14.1. vieno kambario buto naudingas plotas – 34 m^2 ;

14.2. vonios kartu su tualetu plotas – 6 m^2 ;

14.3. bet kurio buto bent vieno kambario plotas – 16 m^2 ;

14.4. naudingas buto plotas 1 žmogui – 14 m^2 ;

14.5. plotas vieno automobilio saugojimui – nustatomas pagal STR 2.06.01:1999 [3.16];

14.6. želdynų plotas – ne mažesnis kaip 25 proc. neužstatyto sklypo ploto.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-419](#), 2004-07-27, *Žin.*, 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419

15. Vienbučių ir dvibučių namų sklypų minimalūs plotai nustatomi pagal Reglamento 1 priedą.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-419](#), 2004-07-27, *Žin.*, 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419

16. Teritorijų planavimo dokumentuose gali būti nustatomas didesnis privalomasis sklypo plotas, negu nurodytas Reglamento 11 punkte, jeigu:

16.1. yra objektyvios priežastys, galinčios pakenkti žmonių sveikatai;

16.2. siekiama išsaugoti gamtos vertybes ar nekilnojamąsias kultūros vertybes.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-419](#), 2004-07-27, Žin., 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419

17. Neteko galios nuo 2004-08-04

Punkto naikinimas:

Nr. [D1-419](#), 2004-07-27, Žin. 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419

18. Minimali valstybės reguliuojama gyvenamojo pastato patalpų struktūra nustatyta 2 lentelėje.

2 lentelė

Gyvenamojo pastato patalpų struktūra

Patalpų paskirtis	Vienbutis namas	Daugiabutis namas		Dviejų aukštų buto pirmasis aukštas	Butas vienam asmeniui
		bendrosios patalpos	butas		
1. gyvenamasis kambarys arba atskiriama patalpų dalis kasdieniam bendravimui	+		+	+	+ bendrasis kambarys
2. miegamasis arba atskiriama patalpos dalis miegoti ir ilsėtis	+		+	+	
3. virtuvė arba atskiriama patalpos dalis (niša) maistui gaminti ir laikyti	+		+	+	+
4. valgomasis arba virtuvės dalis, skirta valgyti	+		+	+	
5. patalpa, skirta buities darbams * alternatyva: skalbykla ir džiovykla namo bendruomenei arba jos daliai (laiptinės butų gyventojams)	+	*	+	+	
6. tualetas	+		+	+	
7. vonia *alternatyva: dušas kartu su tualetu	+		*	*	+
8. sandėliukas arba sieninė spinta	+		+	+	+
9. holas arba koridorius su rūbina (vieta) viršutiniams rūbams, batams	+		+	+	+
10. patalpa arba patalpos dalis sodo, daržo ir patalpų valymo įrankiams	+	+			
11. patalpa arba patalpos dalis vaikų vežimėliams, dviračiams, invalidų lauko vežimėliams, sporto ir žaidimų įrankiams *alternatyva: dviračių saugykla gali būti įrengta lauke	+	+			
12. patalpa buitinėms atliekoms laikinai sandėliuoti * alternatyva: gali būti įrengta vieta buitinėms atliekoms laikinai sandėliuoti pastato sklype	+	+			
13. patalpa arba patalpos dalis techninių sistemų įrangai *alternatyva: techninės patalpos	+	+			

pagal reikmę					
14. patalpa katilinei ir kuro sandėliui, arba centralizuotos šilumos tiekimo sistemos šilumos punktui	+	+			
15. įėjimo tambūras	+	***			
16. laiptinė		+			
17. bendrasis koridorius (priklausomai nuo namo tipo)		+			
18. galerija (priklausomai nuo namo tipo)		+			
19. vestibulis, kurio erdvės dalis skiriama keltuvui		+			
20. liftas		+			

Pastabos:

- ✓ + privalomasis reikalavimas;
- ✓ * privalomojo reikalavimo alternatyva;
- ✓ patalpos atskiriamosios dalys (2 lentelės 1–4 eilutės) turi turėti langą;
- ✓ blokuoto, kiliminio ir perimetrinio užstatymo atvejais privalomi du įėjimai į namo sekciją, galerinį namą, vienbutį namą.

19. Butai negali būti cokoliniame ir požeminiame pastato aukšte, išskyrus tuos atvejus, kai buto perimetro bent vienoje (iš 4) kraštinėje žemės paviršius ties buto siena yra žemiau negu grindų lygis, o buto kambarių insoliacija atitinka šio Reglamento reikalavimus.

II SKIRSNIS. ESMINIAI STATINIO REIKALAVIMAI.

MECHANINIS ATSPARUMAS IR PASTOVUMAS

20. Gyvenamųjų pastatų esminis reikalavimas „Mechaninis atsparumas ir pastovumas“ turi būti užtikrintas pagal STR 2.01.01(1):1999 [3.2] reikalavimus.

21. Gyvenamieji pastatai (jų dalys) turi būti suprojektuoti ir pastatyti iš tokių statybos produktų, kurių savybės per ekonomiškai pagrįstą statinio naudojimo trukmę užtikrintų mechaninio atsparumo ir pastovumo reikalavimą, t. y., kad apkrovos, galinčios statinį veikti statybos ir naudojimo metu, nesukeltų šių pasekmių: viso statinio ar jo dalies griūties, didesnių deformacijų nei leistinos, žalos kitoms statinio dalims, įrenginiams ar sumontuotai įrangai, žalos dėl aplinkybių, kurių be didelių sunkumų ir išlaidų galima išvengti ar jas apriboti (sprogimas, smūgis, perkrova, žmonių padarytos klaidos).

22. Gyvenamųjų pastatų mechaninio atsparumo ir pastovumo įgyvendinimas užtikrinamas priemonių, numatomų statinio sumanymo, projektavimo, statybos, rekonstravimo ir naudojimo metu, visuma, taip pat statybos produktų kokybiniais rodikliais bei naudojimo charakteristikomis ir reikalavimais.

23. Gyvenamųjų pastatų mechaninio atsparumo ir pastovumo reikalavimai užtikrinami projektavimo metu nurodant:

23.1. naudojimo reikalavimus, kad nesusidarytų ribinė būklė, įskaitant ir galimus statinių savininkų projektavimo užduotyje ir projektavimo bazėje nurodomus specialius ir papildomus naudojimo reikalavimus;

23.2. apkrovų ir poveikių įtaką statinio statybos ir naudojimo metu;

23.3. apskaičiuojant statinių ir jo dalių nuovargį dėl galinčių veikti apkrovų;

23.4. nustatant poveikių reikšmes, taikant dalinius saugos koeficientus [3.14-3.15].

GAISRINĖ SAUGA

24. Gyvenamieji pastatai gaisro grėsmės atžvilgiu priskiriami P1 grupei. Projektiniai sprendiniai, užtikrinantieji statinio esminio reikalavimo „Gaisrinė sauga“ nuostatas, priimami vadovaujantis STR 2.01.04:2004 [3.8]. Be pagrindinių gaisrinės saugos reikalavimų, išdėstytų

aukščiau minėtame Reglamente, projektuojant gyvenamuosius pastatus, privaloma vadovautis ir šiame Reglamento skyriuje išdėstytais reikalavimais.

25. Projektuojant gyvenamuosius pastatus, be poveikių ir apkrovų, nustatomų, vadovaujantis STR 2.05.04:2003 „Poveikiai ir apkrovos“ [3.15], būtina numatyti poveikius ir apkrovas, nenumatytas normalaus pastato eksploataavimo metu ir sukeliančius pastato laikančiųjų konstrukcijų griūtį gaisro ar sprogimo atveju. Lokalūs konstrukcijų suirimai neturi sukelti progresuojančios viso pastato griūties. Tuo tikslu būtina numatyti sąlygas, kurios palengvintų plastinių deformacijų konstrukcijų elementuose bei jų sujungimo vietose atsiradimą. Šios plastinės deformacijos turi užtikrinti viso pastato konstrukcijų pastovumą, įvykus lokaliems sugriuvimams.

P1.4 vienbučiai, taip pat sublokuoti gyvenamieji namai

Reikalavimai vietai ir pastatų išdėstymui

26. Susisiekimo sistemos miestų ir kaimų teritorijose įrengiamos vadovaujantis STR 2.06.01:1999 [3.16]. Prie kiekvieno gyvenamojo namo turi būti įrengtas privažiavimas gaisrinei technikai. Iki 4 aukštų namams privažiavimas gaisrinei technikai gali būti įrengiamas 25 m atstumu iki pastatų. Prie 4 aukštų namo turi būti įrengti privažiavimai gaisrinėms automobilineis kopėčioms.

27. Gyvenviečių ir miestų vienbučiai, taip pat sublokuoti gyvenamieji namai turi būti statomi ne didesniu kaip 5 km atstumu iki priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos. Gyvenamajame name įrengus automatinę gaisrinę signalizaciją atstumas iki priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos gali būti padidintas iki 10 km, atitinkamai įrengus sprinklerinę gaisro gesinimo sistemą, – iki 15 km.

28. Atstumas iki priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos nereglamentuojamas gyvenvietėms iki 50 gyventojų bei atskiriems už miesto ir gyvenviečių ribų statomiems gyvenamiesiems namams.

29. Aukštesnius kaip 3 aukštų gyvenamuosius namus galima statyti priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos aprūpintos automobilineis kopėčiomis aptarnaujamoje teritorijoje.

30. Minimalūs priešgaisriniai atstumai tarp gyvenamųjų bei kitų pastatų pateikti 3 lentelėje.

3 lentelė

Minimalūs priešgaisriniai atstumai tarp gyvenamųjų pastatų bei kitų statinių

Gyvenamojo bei kitos paskirties pastato ugniai atsparumo laipsnis	Atstumas (m) iki gyvenamųjų pastatų bei kitų pastatų, kurių ugniai atsparumo laipsnis		
	I	II	III
I	6	8	10
II	8	8	10
III	10	10	15

Pastabos:

1. Priešgaisriniai atstumai įvertinami tarp pastatų išorinių sienų; jei pastatuose yra išsikišančių daugiau kaip 1 m konstrukcijų, pagamintų iš E ar F degumo klasių statybos produktų, atstumas skaičiuojamas nuo šių konstrukcijų.

2. Priešgaisriniai atstumai tarp vienos paskirties pastatų (gyvenamųjų arba kitos paskirties – ūkinių pastatų, garažų, pirčių ir pan.) gali būti neišlaikomi, kai jų užstatymo plotas, įvertinant ir neužstatytą žemės plotą tarp jų, neviršija gyvenamiems pastatams nustatyto gaisrinio skyriaus ploto. Šiuo atveju tarp skirtingų paskirčių pastatų grupių (gyvenamųjų ir kitos paskirties pastatų) turi būti išlaikomi 3 lentelėje nurodyti priešgaisriniai atstumai.

3. Priešgaisriniai atstumai tarp įvairios paskirties pastatų (gyvenamųjų, ūkinių, garažų, pirčių ir pan.) gali būti neišlaikomi, juos pakeičiant priešgaisrinėmis REI-M 180 sienomis, kurios įrengiamos pagal didesnio iš besiribojančių pastatų kontūrus.

4. Atstumas tarp I atsparumo ugniai pastatų, kurių besiribojančiose sienose nėra langų, gali būti sumažintas 20 %.

5. Pastatams, kurių išorės danga (fasadų ar stogo) įrengiama iš E ar F degumo klasių statybos produktų, priešgaisriniai atstumai turi būti padidinti 20 %.

6. Atstumai tarp gyvenamųjų namų ir kitos paskirties pastatų (ūkinio pastato, garažo, pirties ir pan.) vieno sklypo ribose nenormuojami.

Tūriniai planiniai sprendiniai

31. Pastatų konstrukcijų atsparumas ugniai, degumas ir gaisrinio skyriaus plotas nustatomas vadovaujantis STR 2.01.04:2004 [3.8] reikalavimais.

32. I, II atsparumo ugniai pastatų E, F degumo klasės laikančiosios konstrukcijos turi būti apdorotos atsparumą ugniai didinančiais statybos produktais, užtikrinant ne mažesnę kaip B degumo klasę.

33. Iki 3 aukštų gyvenamuose pastatuose turi būti įrengiamas ne mažiau kaip vienas evakuacinis išėjimas. 3 aukštų ir aukštesniuose gyvenamuosiuose pastatuose evakuacijai iš kiekvieno aukšto turi būti įrengiami ne mažiau kaip du evakuaciniai išėjimai, iš kurių vienas gali būti išėjimas į priešgaisrinėmis EI 45 konstrukcijomis atskirtą nuo patalpų balkoną, kitas uždara L1 arba L2 tipo laiptine tiesiai į lauką.

34. Vidinės iki 3 aukštų gyvenamųjų pastatų laiptinės, išskyrus jungiančias rūšį ir pirmą aukštą, gali būti įrengiamos atviros, jų atsparumas ugniai nenormuojamas.

35. Gyvenamuosiuose pastatuose, kurių rūsiuose įrengiamas garažas, pirtis, katilinė, bei 3 aukštų ir aukštesniuose namuose, iš rūšio turi būti įrengiamas papildomas atskiras nuo pastato antžeminės dalies išėjimas. Išėjimo atstumas iš pirties iki lauko turi neviršyti 15 m.

36. Gyvenamajame pastate įrengta pirtis, garažas, katilinė nuo kitų patalpų turi būti atskiriamos priešgaisrinėmis perdangomis (REI 60), sienomis (REI 60) ir durimis (EI 60).

37. Pirmame ir cokoliniame gyvenamojo pastato aukšte gali būti įrengiamos visuomeninės patalpos ir asmeninės dirbtuvės, kurios yra susiję su namo gyventojų darbo veikla. Gyvenamuosiuose namuose draudžiama įrengti degių medžiagų ir skysčių parduotuves, buitinės paskirties patalpas, kuriose gamybos metu naudojami degūs skysčiai (išskyrus kirpyklas, laikrodžių bei batų taisyklas).

38. Visuomeninės paskirties patalpos bei asmeninės dirbtuvės nuo gyvenamosios pastato dalies atskiriamos priešgaisrinėmis perdangomis (REI 45), sienomis (REI 60) ir durimis (EI 30).

39. Evakuacijai iš visuomeninės paskirties patalpų turi būti naudojami atskiri nuo gyvenamosios dalies išėjimai.

40. Gyvenamajame pastate įrengiamos pirties šildymui gali būti naudojamas tik gamyklinis elektrinis įrenginys, kurio valdymo automatika užtikrintų įrenginio apsaugą ir atjungimą po 8 val. nepertraukiamo darbo arba kaitinimosi patalpoje temperatūrai pakilus iki 110 °C.

41. Pirties apdailai gali būti naudojama tik lapuočių mediena.

Šildymas ir dujų tiekimas

42. Projektuojant ir įrengiant pastatų šildymo, vėdinimo ir oro kondicionavimo sistemas, būtina vadovautis STR 2.09.02:1998 [3.20]; įrengiant uždarojo ir atvirojo degimo kietojo kuro krosnis – ST 8860237.02:1998 [3.32].

43. Dujų sistemos gyvenamuosiuose namuose įrengiamos vadovaujantis STR 2.08.01:2004 [3.18].

Elektros tiekimas ir ryšiai

44. Elektros įrenginiai pastatuose įrengiami vadovaujantis Elektros įrenginių įrengimo taisyklėmis; žaibosauga projektuojama ir įrengiama vadovaujantis STR 2.01.06:2003 [3.9] ir RSN 139-92 [3.22].

45. Gyvenamuosiuose namuose turi būti įrengiami autonominiai dūmų detektoriai vadovaujantis Autonominių dūmų detektorių įrengimo instrukcija.

Vandens tiekimas

46. Gyvenamųjų pastatų užstatymo teritorijoje turi būti įrengiamas priešgaisrinis vandentiekis vadovaujantis RSN 136-92 [3.38].

47. Kai užstatytoje teritorijoje nėra vandens tinklų, priešgaisriniais tikslams gali būti naudojami natūralūs vandens telkiniai (ežeras, upė ir pan.) arba priešgaisriniai rezervuarai. Priešgaisrinio rezervuaro aptarnavimo spindulys priimamas 200 m, būtinas gaisrui gesinti vandens kiekis turi būti saugomas dviejuose rezervuaruose.

48. Vanduo gaisrui gesinti gali būti saugomas viename rezervuare, jį perskiriant į dvi kameras. Iš kiekvienos kameros vandens paėmimas įrengiamas atskirai.

49. Prie gaisrui gesinti naudojamų vandens telkinių bei priešgaisrinių rezervuarų turi būti įrengtas tinkamas privažiavimas ne mažiau kaip dviem gaisriniais automobiliams.

50. Prie gaisrinio rezervuaro turi būti įrengti informaciniai ženklai, nurodantys jo paskirtį, talpą, vandens paėmimo angas. Būtina įrengti gaisrinių rezervuarų vandens lygio kontrolę (autonominis matuoklis su indikacija ir pan.).

51. Priešgaisrinių rezervuarų galima nenumatyti gyvenvietėms iki 50 gyventojų bei atskiriems už miesto ir gyvenviečių ribų statomiems gyvenamiesiems namams.

P1.3 daugiabučiai gyvenamieji namai

Reikalavimai vietovei ir pastatų išdėstymui

52. Susisiekimo sistemos miestų ir kaimų teritorijose įrengiamos vadovaujantis STR 2.06.01:1999 [3.16]. Prie kiekvieno daugiabučio gyvenamojo namo turi būti įrengtas tinkamas privažiavimas gaisrinei technikai.

53. Privažiavimai ir priėjimai prie pastatų turi užtikrinti ugniagesių patekimą į kiekvieno buto bent vieną langą, įėjimą į butą, gaisrinį liftą, elektros, dujų įvadų patalpas bei priešgaisrinių sistemų valdymo patalpas.

54. Iki 4 aukštų pastatams privažiavimas gaisrinei technikai gali būti įrengiamas 25 m atstumu iki pastatų. Prie 4 aukštų ir aukštesnių pastatų privažiavimai gaisrinei technikai turi būti įrengiami iš dviejų didžiausių išilginių pastato pusių, papildomai numatant aikšteles gaisrinėms automobilineis kopėčioms.

55. Privažiavimai iki 5 aukštų pastatams gali būti įrengiami tik iš vienos išilginės pastato pusės, jei iš jos per langus galima patekti į visus butus, o pastato fasadų apdailai naudojami ne žemesnės kaip A2-s1, d0 degumo klasės statybos produktai.

56. Automobilinių kopėčių pastatymui, atsižvelgiant į pastato aukštį bei automobilio technines galimybes, 7-16 m atstumu iki pastato turi būti įrengta ne mažiau kaip 6 m pločio važiuojamoji dalis arba 16x16 m dydžio aikštelė. Tarp pastato ir važiuojamosios dalies, skirtos automobilinių kopėčių statymui, negali būti sodinami medžiai ar statomos kitos kliūtys.

57. Gaisrinių mašinų privažiavimai turi būti numatyti į uždarus ar pusiau uždarus kiemus, kai juose esančių pastatų aukštis viršija 3 aukštus arba kiemo išorinio kontūro ilgis viršija 800 m. Arkų namuose plotis turi būti ne mažesnis kaip 3,5 m, aukštis – ne mažesnis kaip 4,25 m. Jei pravažiavimas baigiasi aklaviete, joje turi būti bent 12 x 12 m aikštelė gaisrinėms mašinoms apsisukti.

58. Gaisrinių automobilių privažiavimo keliai bei aikštelės turi būti visada laisvos, tam užtikrinti gali būti statomi specialūs ženklai ar aptvarai (iki 30 cm aukščio).

59. Gaisrinių automobilių privažiavimams prie namų fasadų leidžiama panaudoti stilobatų bei priestatų eksploatuojamus stogus, kurie projektuojami, atsižvelgiant į gaisrinių mašinų sukeltą apkrovą.

60. Gyvenviečių ir miestų daugiabučiai namai turi būti statomi ne didesniu kaip 3 km atstumu iki priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos. Gyvenamajame name įrengus automatinę gaisrinę signalizaciją, atstumas iki priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos gali būti padidintas iki 6 km; atitinkamai įrengus sprinklerinę gaisro gesinimo sistemą, – iki 12 km.

61. Atstumas iki priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos nereglamentuojamas gyvenvietėms iki 50 gyventojų bei atskiriems už miesto ir gyvenviečių ribų statomiems gyvenamiesiems namams.

62. Aukštesnius kaip 3 aukštų gyvenamuosius namus galima statyti priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos aprūpintos automobilinėmis kopėčiomis aptarnaujamoje teritorijoje.

63. Minimalūs priešgaisriniai atstumai tarp gyvenamųjų bei kitų pastatų pateikti 4 lentelėje.

4 lentelė

Minimalūs priešgaisriniai atstumai tarp daugiabučių gyvenamųjų pastatų bei kitų statinių

Gyvenamojo bei kitos paskirties pastato ugniai atsparumo laipsnis	Atstumas (m) iki gyvenamųjų pastatų bei kitų pastatų, kurių ugniai atsparumo laipsnis		
	I	II	III
I	6	8	10
II	8	8	10
III	10	10	15

Pastabos:

1. Priešgaisriniai atstumai įvertinami tarp pastatų išorinių sienų, jei pastatuose yra išsikišančių daugiau kaip 1 m konstrukcijų, pagamintų iš E ar F degumo klasių statybos produktų, atstumas skaičiuojamas nuo šių konstrukcijų.

2. Priešgaisriniai atstumai tarp gyvenamųjų pastatų gali būti neišlaikomi, kai jų užstatymo plotas, įvertinant ir neužstatytą žemės plotą tarp jų, neviršija gyvenamiems pastatams nustatyto gaisrinio skyriaus ploto.

3. Priešgaisriniai atstumai tarp įvairios paskirties pastatų (gyvenamųjų, visuomeninių, garažų ir pan.) gali būti neišlaikomi, juos pakeičiant priešgaisrinėmis REI-M 180 sienomis, kurios įrengiamos pagal didesnio iš besiribojančių pastatų kontūrus.

4. Atstumas tarp I atsparumo ugniai pastatų, kurių besiribojančiose sienose nėra langų, gali būti sumažintas 20 %.

5. Pastatams, kurių išorės danga (fasadų ar stogo) įrengiama iš E ar F degumo klasių statybos produktų, priešgaisriniai atstumai turi būti padidinti 20 %.

Tūriniai planiniai sprendiniai

64. Pastatų konstrukcijų atsparumas ugniai, degumas ir gaisrinio skyriaus plotas nustatomas vadovaujantis STR 2.01.04:2004 [3.8] reikalavimais.

65. Namų pastovumui užtikrinti jo perdangų (įskaitant palėpės bei rūšio) ugniai atsparumo laipsnis turi būti ne mažesnis kaip REI 60-I ugniai atsparumo namams. Kitiems namams perdangų ugniai atsparumo laipsnis parenkamas vadovaujantis STR 2.01.04:2004 [3.8].

66. Daugiabučiai namai, kuriuose dauguma butų numatoma žmonėms su negalia, gali būti statomi ne aukštesni kaip 5 aukštų. Visais atvejais daugiabučiuose pastatuose žmonių su negalia butai turi būti įrengiami žemesniuose aukštuose.

67. I atsparumo ugniai pastatų konstrukcijų norminiam atsparumui ugniai užtikrinti leidžiama naudoti tik konstrukcines apsaugos priemones.

68. I atsparumo ugniai gyvenamojo pastato sekcijas skiriančios sienos, pertvaros įrengiamos ne mažiau EI 45 atsparumo ugniai, atitinkamai II ir III atsparumo ugniai pastatuose, šios sienos ir pertvaros turi būti EI 15 atsparumo ugniai.

69. I atsparumo ugniai pastatuose kaimyninių butų besiribojančios sienos, pertvaros turi būti ne mažesnio kaip EI 30 atsparumo ugniai; II ir III atsparumo ugniai pastatuose šios sienos ir pertvaros turi būti EI 15 atsparumo ugniai.

70. Vidinių buto nelaikančių sienų ir pertvarų atsparumas ugniai bei degumas nenormuojamas.

71. Laiptinėse neleidžiama įrengti dujotiekių ar degių skysčių vamzdynų, sieninių spintų (išskyrus skirtas komunikacijoms ir gaisriniais čiaupams), elektros kabelių ir laidų (išskyrus skirtų koridorių bei laiptinių apšvietimui), įrengti bet kurios paskirties patalpas, taip pat įrangą, išsikišančią iš sienos plokštumos mažesniame kaip 2,2 m aukštyje nuo laiptų aikštelių ar laiptų pakopų paviršiaus.

72. Iki 28 m aukščio (imtina) namų laiptinėse leidžiama įrengti buitinių atliekų šalinimo vamzdžius.

73. Laiptinėse (išskyrus neuždūmijamas) leidžiama įrengti ne daugiau dviejų keleivinių liftų, nusileidžiančių ne žemiau pirmojo aukšto. Liftų šachtų konstrukcijos turi būti iš A grupės statybos produktų. Neuždūmijamose laiptinėse leidžiama įrengti tik šildymo prietaisus.

74. Vienos sekcijos name liftas (liftai) su lifto holu, esantis sekcijos centre (plane), turi būti apribotas priešgaisrinėmis 2 tipo sienomis. Lifto holo bei laiptinės durys turi būti priešgaisrinės, ne mažesnio kaip EI 30 atsparumo ugniai. Lifto holo parametrai pateikti 5 lentelėje.

5 lentelė

Lifto holo parametrai

Liftų išdėstymas	Holo minimalus plotis, m	Lifto kabinos plotis, m	Lifto kabinos gylis, m	Keliamoji galia, kG
Viena eile	1,5 2,1	2100	1420 2100	400, 630 (500) 1000, 630 (500)
Dviem eilėmis	1,8 2,5		< 2100 2100 ir daugiau	

75. Draudžiama daugiabučio namo rūsio ar cokoliniame aukštuose įrengti sauną.

76. Pereinant į neuždūmijamas laiptines per liftų holus (išskyrus liftų, skirtų priešgaisriniais padaliniais), liftų šachtų durų mažiausias ugniai atsparumo laipsnis – EI 30, o liftų šachtų – ne mažesnis kaip REI 45, įvykdant priešgaisrinėmis 2 tipo užtvarams keliamus reikalavimus.

77. Buitinės paskirties patalpos daugiabučiuose namuose (ne butų ribose), esančios pirmame, cokoliniame ar rūsio aukštuose, nuo gyvenamųjų patalpų (aukštų) turi būti atskirtos 2 tipo priešgaisrinėmis perdangomis. Iš šių patalpų turi būti tiesioginiai išėjimai į išorę, taip pat jose turi būti įrengti atidaromi langai su prieduobėmis. Langų mažiausi matmenys 0,9x1,2 m. Sekcijinio tipo namuose buitinės patalpos namo sekcijos ribose atskiriamos priešgaisrinėmis sienomis ir durimis. Koridorinio (galerinio) tipo namuose – padalijamos į ne didesnius kaip 500 m² plotus.

78. Priešgaisrinės užtvartos tipas nustatomas priklausomai nuo namo ugniai atsparumo laipsnio ir gaisrinės apkrovos tankio [3.8].

79. Gyvenamuosiuose namuose įrengiami garažai turi būti atskirti priešgaisrinėmis REI 150 atsparumo perdangomis, sienomis bei atitvaromis.

80. Garažuose įrengiamos autonominės nuo gyvenamojo namo inžinerinės sistemos (vėdinimas, šildymas, elektros maitinimas ir pan.).

81. Garažuose draudžiama įrengti tranzitines komunikacijas, naudojamas gyvenamųjų patalpų reikmėms.

82. Pastatuose, kurių aukščiausio aukšto grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės ne daugiau kaip 26,5 m, leidžiama įstiklinti namų

balkonus bei lodžijas. Įstiklinimo konstrukcijų apatiniai elementai turi būti ne žemiau kaip 1 m nuo balkono ar lodžijos grindų paviršiaus, aukščiau esantys – išdėstyti ne mažesniais kaip 1,2 m atstumais. Šių konstrukcijų elementų minimalūs išdėstymo atstumai horizontalia kryptimi – 0,7 m. Įstiklintuose balkonuose ir lodžijose langai turi būti atidaromi.

83. Jei įrengiama patalpa laiptinės prižiūrėtojų, ji turi būti įrengta pirmame namo aukšte už laiptinės ribų. Šios patalpos atitvarinės konstrukcijos turi būti pagamintos iš A1 arba A2 degumo klasių statybos produktų, patalpoje turi būti įrengti autonominiai gaisro signalizatoriai, o namuose, kurių viršutinio aukšto (įskaitant ir mansardinį) grindų altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės daugiau kaip 26,5 m, – automatinė gaisro signalizacija. Patalpoje draudžiama įrengti miegamąsias vietas.

84. I atsparumo ugniai pastatams išorinių sienų apdailai iš lauko draudžiama naudoti žemesnės kaip B-s1, d0 degumo klasės statybos produktus. Pastatų iki 25 m aukščio (iki kraigo) išorės sienų apdailos fragmentams galima naudoti C-s2, d1 degumo klasės statybos produktus, jei tai sudaro iki 30 % kiekvienos atskiros išorės sienos (fasado) bendro ploto, ir D-s2, d2 degumo klasės statybos produktus – iki 15 % kiekvienos atskiros išorės sienos (fasado) bendro ploto.

85. I atsparumo ugniai gyvenamųjų namų, kurių aukščiausio aukšto grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės ne daugiau kaip 26,5 m, išorines sienas (fasadus) galima šiltinti ne žemesnės kaip C-s2, d1 degumo klasės statybos produktais, padengiant juos ne plonesniu kaip 6 mm, o angokraščiuose – 10 mm A1 degumo klasės statybos produktų sluoksniu. Šiltinant šiais statybos produktais pastatus, sienos viršus 1,2 m atstumu iki stogo konstrukcijų iš žemesnės kaip B-s1, d0 statybos produktų turi būti šiltinamas ne žemesnės kaip A2-s1, d0 statybos produktais. Apšiltinimo konstrukcijos darbų technologija turi tenkinti anksčiau išdėstytas sąlygas.

Žmonių evakuacija

86. Iš kiekvieno pastato aukšto turi būti ne mažiau dviejų evakuacinių išėjimų.

87. Iki 6 aukštų sekcijinio tipo pastatuose gali būti įrengiamas vienas evakuacinis išėjimas į laiptinę.

88. Iki 10 aukštų sekcijinio tipo pastatuose turi būti įrengiami ne mažiau kaip du evakuaciniai išėjimai, vienas iš kurių gali būti avarinis – išėjimas į apsaugotą nuo gaisro pavojingų faktorių patalpą ar zoną (balkoną, lodžiją, perėjimas į kitą gaisrinį skyrių).

89. 10 aukštų ir aukštesniuose pastatuose turi būti įrengiami ne mažiau kaip du evakuaciniai išėjimai į neuždūmijamas N tipo laiptines. Ne mažiau pusė neuždūminamų laiptinių turi būti įrengiamos N1 tipo.

90. Įrengiant N2 tipo laiptines pastatuose, draudžiama tiesiogiai joje numatyti išėjimų iš butų duris.

91. Visuose gyvenamuose pastatuose iš kiekvienos laiptinės turi būti įrengtas išėjimas ant stogo. Iki 6 aukštų pastatuose išėjimas ant stogo gali būti įrengiamas kopėčiomis, 6 aukštų ir aukštesniuose pastatuose – laiptais.

92. Laiptų kiekis pakilime tarp laiptinių aikštelių turi būti ne mažesnis kaip 3, tačiau neviršyti 18.

93. Laiptinėse turi būti įrengiami ištisiniai turėklai. Pastatuose, kuriuose yra žmonių su negalia, turėklai turi būti įrengiami abejose laiptakio pusėse. Tarpai tarp laiptakių maršų turi būti ne siauresni kaip 50 mm.

94. Norminio laiptinės bei laiptinės aikštelės evakuacijos kelio pločio negali sumažinti atidaromos butų ir kitų patalpų durys.

95. Laiptinėse leidžiama įrengti šildymo prietaisus, buitinių atliekų pašalinimo vamzdžius, elektros skydines bei pašto dėžutes, išlaikant minimalų leistiną laiptakių plotį, pateikiamą 6 lentelėje.

Laiptatakių parametrai

Laiptatakio tipas	Mažiausias plotis, m	Didžiausias nuolydis
Gyvenamųjų aukštų laiptatakliai:		
Dviejų aukštų sekcijinio tipo namų	1,05	1:1,5
Trijų ir daugiau aukštų sekcijinio tipo namų	1,05	1:1,75
Koridorinio tipo namų	1,2*	1:1,75
Rūsio, palėpės ir butų vidiniai laiptatakliai	0,9	1:1,25

* jei vieno aukšto gyventojų skaičius neviršija 100, laiptatakio plotis gali būti sumažintas iki 1,05 m.

Pastabos:

√ Laiptatakio plotis priimamas, atmetus pagalbinių įrenginių (turėklų, šildymo įrenginių, šiuukšlių vamzdžių ir pan.) užimamą plotį.

√ Vidiniai buto laiptatakliai gali būti mediniai.

96. Name pandusų plotis turi būti ne mažesnis kaip 1,2 m, nuolydis – ne didesnis kaip 8,3%, panduso pakylėjimas iki horizontalios aikštelės – ne didesnis kaip 0,75 m, horizontalių aikštelių ilgis – ne mažesnis kaip 1,5 m.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-128](#), 2004-03-23, Žin., 2004, Nr. 50-1683 (2004-04-06); Žin., 2004, Nr. 126-0 (2004-08-12), i. k. 104301MISAK00D1-128

97. Įėjimo į namą pandusai projektuojami vadovaujantis STR 2.03.01:2001 [3.11].

98. Didžiausi atstumai nuo butų ir bendrabučių kambarių durų iki laiptų aikštelės arba išėjimo į lauką nurodyti 7 lentelėje.

7 lentelė

Atstumai iki laiptų aikštelės

Ugniai atsparumo laipsnis	Atstumas nuo butų ir bendrabučių kambarių durų, m	
	Išdėstytiems tarp laiptų aikštelių ar išėjimų	Su išėjimu į aklavietę
I	40	25
II	30	15
III	20	10

Pastaba.

√ Sekcijinio tipo namuose, esant išėjimui iš buto į koridorių, kurio gale nėra natūralaus apšvietimo, atstumas nuo tolimiausio buto durų iki laiptinės turi būti ne didesnis kaip 12 m; esant natūraliam apšvietimui, vadovaujamas 2 lentelėje pateiktais duomenimis (25, 15 ar 10 m).

99. Namuose (išskyrus vienbučius) neįgaliesiems su vežimėliais privaloma įrengti pandusus (keltuvus), kurie įrengiami esant aukščių skirtumui įėjimuose į namą ar butą, priėjimuose prie liftų, buitinių atliekų vamzdžių bei koridoriuose. Keltuvų konstrukcija neturi sumažinti evakuacijos kelių minimalaus pločio bei aukščio. Platformos pavidalo keltuvo, skirto neįgalųjų su vežimėliais kėlimui vertikaliai arba išilgai laiptatakių, plotis turi būti ne mažesnis kaip 0,9 m, gylis – ne mažesnis kaip 1,2 m.

100. Sekcijinio tipo namuose, kurių vieno aukšto plotas neviršija 500 m², gali būti įrengiamas vienas evakuacinis išėjimas iš kiekvieno aukšto į bendrą laiptinę, kurios tipas:

100.1. L1 – namams, kurių viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės ne daugiau kaip 26,5 m;

100.2. N1 – namams, kurių viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės daugiau kaip 26,5 m.

101. Sekcijinio tipo namuose leidžiama įrengti vieną evakuacinę laiptinę, kurios tipas:

101.1. L2 – namams, kurių viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės ne daugiau kaip 9 m. Šio tipo laiptinės turi būti apšviestos ne mažesniais kaip 4 m² ploto švieslangiais; tarpas tarp laiptatakių – ne mažesnis kaip 0,7 m (arba ne mažesnis kaip 2 m² ploto vertikalus šviesos šulinys);

101.2. L2 – namams, kurių viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės ne daugiau kaip 26,5 m, išskyrus bendrabučius ir specializuoto tipo namus, skirtus pagyvenusiems bei šeimoms, turinčioms neįgaliųjų. Laiptinės švieslangiai turi būti su apsauginiu tinklu. Papildomi reikalavimai:

101.2.1. laiptinės švieslangių plotas – ne mažesnis kaip 11,5 m²;

101.2.2. vertikalus šviesos šulinio per visą laiptinės aukštį minimalus plotas (plane) – 4,0 m²;

101.2.3. išėjimas iš butų tik per bendrą koridorių (holą) arba tambūrą;

101.2.4. laiptinėje turi būti įrengtos ne mažesnio kaip EI 30 ugniai atsparumo durys;

101.2.5. butuose turi būti įrengta automatinė gaisro perspėjimo sistema: virtuvėse ir kambariuose – priešdūminiai signalizatoriai, kitose patalpose – šiluminiai signalizatoriai, prijungti prie bendros adresinės priešdūminių signalizatorių sistemos, nurodančios sekcijos numerį (koridorinio ar galerinio tipo namams – laiptinės numerį) bei aukštą. Minėtų signalizatorių galima neįrengti tuo atveju, jei bute įrengiama automatinė gaisro gesinimo sistema;

101.2.6. visuose butuose įrengtos EI 45 atsparumo ugniai sienomis nuo patalpų apsaugotos atviros zonos (balkonai, lodžijos ir pan.), tinkamos žmonių gelbėjimui;

101.3. N2 ar N3 – namams, kurių viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės ne daugiau kaip 50 m. Šiuo atveju liftų holo bei laiptinės durų ugniai atsparumo laipsnis turi būti ne mažesnis kaip EI 30.

Pastabos:

✓ Įrengiant N2 tipo laiptinę, evakuaciniame kelyje iš butų į laiptinę turi būti ne mažiau dviejų nuosekliai išdėstytų (neįskaitant buto) durų bei tambūras (juo gali būti lifto holas). Liftų durų ugniai atsparumo laipsnis – ne mažesnis kaip EI 30.

✓ Įrengiant L2 tipo laiptinę, butų, esančių antrame ir aukštesniuose aukštuose, avariniais išėjimais laikomi:

- namams, kurių viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės ne daugiau kaip 9 m, – balkonai ir lodžijos, kurių aklinos sienos ilgis nuo balkono (lodžijos) krašto iki lango ar stiklinių durų ne mažesnis kaip 1,2 m;

- namams, kurių viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės ne daugiau kaip 26,5 m, – balkonai ir lodžijos, turintys išėjimą į išorinius priešgaisrinius laiptus, nuosekliai sujungiančius visus aukštus iki antrojo, esančio ne aukščiau kaip 5,6 m.

✓ Įrengiant L2 tipo laiptinę, turi būti numatytas stoglangių distancinis arba rankinis atidarymas.

102. Sekcijinio tipo namų aukštų, kurių viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės daugiau kaip 15 m, butai bei visuomeninės paskirties patalpos bendrabučiuose turi turėti avarinius išėjimus. Šias išėjimus gali būti:

102.1. balkonai ar lodžijos;

102.2. balkonai ar lodžijos, tarp aukštų sujungti priešgaisriniais laiptais – išskyrus namus, skirtus pagyvenusiems bei šeimoms, turinčioms neįgaliųjų;

102.3. ne siauresni kaip 0,6 m atviri perėjimai į gretimą namo sekciją ar gretimą gaisrinį skyrį.

103. Koridorinio (galerinio) tipo namų, kurių vieno aukšto bendras butų (bendrabučio kambarių) plotas neviršija 500 m², tarpbutiniai koridoriai (galerijos) turi turėti evakuacinį išėjimą į šio tipo bent vieną laiptinę:

103.1. L1 – namams, kurių viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės ne daugiau kaip 26,5 m;

103.2. N1 – namams, kurių viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės daugiau kaip 26,5 m;

103.3. privaloma numatyti išėjimą į 3 tipo išorinius evakuacinius laiptus, o esant butų, skirtų pagyvenusiems ar šeimoms, turinčioms neįgaliųjų, – į laiptinę, analogišką pagrindinei evakuacinei laiptinei.

Pastaba.

√ Namuose, kurių viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės ne daugiau kaip 50 m, leidžiama vietoj 3 tipo išorinių evakuacinių laiptų įrengti N2 tipo laiptinę, jei iš aukštų, esančių virš 26,5 m, tarpbutinių koridorių (galerijų) numatyti išėjimai į šią laiptinę per tambūrą (lifto holą su priešgaisrinėmis ne mažesnio kaip EI 30 ugniai atsparumo laipsnio durimis).

104. Koridorinio (galerinio) tipo namų, kurių vieno aukšto bendras butų (bendrabučio kambarių) plotas nuo 500 iki 800 m² (su sąlyga, kad butų, liftų holų, tarpbutinių holų tambūrų ir laiptinių durys yra ne mažesnio kaip EI 30 ugniai atsparumo laipsnio), tarpbutiniai koridoriai (galerijos) turi turėti evakuacinius išėjimus ne mažiau kaip į dvi šio tipo laiptines:

104.1. L1 – namams, kurių viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės ne daugiau kaip 26,5 m;

104.2. N1 ir N2 – namams, kurių viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės daugiau kaip 26,5 m. Šiuo atveju N1 tipo laiptinių turi būti ne mažiau kaip pusė.

105. Namuose, išskyrus bendrabučius ir specializuotus namus, skirtus pagyvenusiems bei šeimoms, turinčioms neįgaliųjų, kai vienos sekcijos aukšto (koridorinio ar galerinio tipo namams – vieno aukšto) butų bendras plotas nuo 500 iki 800 m², leidžiama įrengti evakuacinius išėjimus pagal 97 p. (įvertinant 98 p. nuostatas) arba 101 p. reikalavimus:

105.1. namuose, kurių viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės ne daugiau kaip 26,5 m, – su išėjimais iš butų į laiptines per tarpbutinius koridorius (galerijas, holus ar tambūrus), įrengiant butuose automatines gaisro signalizavimo sistemas;

105.2. namuose, namams, kurių viršutinio aukšto, įskaitant mansardinį, grindų paviršiaus altitudė skiriasi nuo gaisrinių mašinų privažiavimo paviršiaus altitudės daugiau kaip 26,5 m, – su išėjimais iš butų į neuždūmijamas laiptines per tarpbutinius koridorius (holus, tambūrus) ir įrengiant visose buto patalpose (išskyrus sanitarines, vonios patalpas, dušines, skalbyklas ir saunas) adresinę signalizaciją arba automatinę gaisro gesinimo sistemą.

106. 102 punkte išvardytų namų laiptinėse bei liftų holuose turi būti įrengtos priešgaisrinės ne mažesnio kaip EI 30 ugniai atsparumo priešgaisrinės durys.

107. Sekcijinio ir koridorinio (galerinio) tipo namų pirmame aukšte iš N2 arba N3 tipo laiptinės leidžiama įrengti išėjimą išorėn per vestibulį, kuris apribotas ne mažesnio kaip EI 30 ugniai atsparumo laipsnio atitvaromis bei priešgaisrinėmis durimis. Į vestibulį negali būti išėjimo iš rūsio ar cokolinio aukštų patalpų. Jei per vieną vestibulį numatomas išėjimas iš dviejų laiptinių, iš vienos laiptinės papildomai turi būti tiesioginis (ne per vestibulį) išėjimas išorėn.

108. Namuose leidžiama įrengti butus dviejuose ir daugiau aukštuose (lygmenyse). Kiekviename aukšte, esančiame virš 15 m, turi būti avarinis išėjimas į laiptinę. Laiptų, esančių bute, plotis turi būti ne mažesnis kaip 1,05 m.

109. Jei aukšto aukštis yra iki 18 m, buto vidiniai atviri laiptai gali būti mediniai.

110. Buto mansardiniuose aukštuose (antstate) konstrukcijų (tarp jų medinių) ugniai atsparumo laipsnis turi būti ne mažesnis kaip R 45.

111. Daugiabučių namų kelių lygmenų butuose, esančiuose cokoliniame aukšte, turi būti numatytas tiesioginis išėjimas išorėn. Butas nuo kitų namo patalpų turi būti atribotas ne mažesnio kaip REI 45 ugniai atsparumo laipsnio atitvaromis (sienomis bei perdangomis). Be to, visose buto patalpose (išskyrus sanitarines, vonios patalpas, dušines, skalbyklas ir saunas) turi būti įrengta adresinė signalizacija ir autonominiai dūmų signalizatoriai.

112. Kitos pagalbinės buto patalpos, kurių grindų lygis yra žemiau kaip 0,5 m nuo žemės paviršiaus, turi turėti ne mažiau dviejų angų (langu) su prieduobėmis. Kiekvienos angos matmenys turi būti ne mažesni kaip 0,9 x 1,2 m.

Šildymas, priešdūminis vėdinimas ir dujų tiekimas

113. Projektuojant ir įrengiant pastatų šildymo, vėdinimo ir oro kondicionavimo, priešdūminio vėdinimo sistemas būtina vadovautis STR 2.09.02:1998 [3.20], įrengiant uždarojo ir atvirojo degimo kietojo kuro krosnis – ST 8860237.02:1998 [3.32].

114. Dujų sistemos gyvenamuosiuose namuose įrengiamos vadovaujantis STR 2.08.01:2004 [3.18].

115. Daugiabučiuose namuose leidžiama įrengti katilines priestatuose arba ant namo stogo. Šiose katilinėse vandens pašildymo katilai projektuojami vandens pašildymui iki 115 °C. Katilinės šilumos gamybos pajėgumas neturi viršyti namo šildymo reikmėms reikalingo šilumos kiekio. Katilinės, įrengtos ant namo stogo, galingumas neturi būti didesnis kaip 3 MW.

116. Pristatytų prie namo katilinių neleidžiama įrengti namo fasade, kuriame įrengti įėjimai į namą, taip pat fasaduose su langais, jei atstumas nuo katilinės išorinės sienos iki artimiausio lango mažesnis kaip 4 m, o vertikalus atstumas nuo katilinės perdangos iki artimiausio lango mažesnis kaip 8 m.

117. Draudžiama įrengti katilines ant stogo perdangų, esančių tiesiogiai virš gyvenamųjų patalpų, taip pat ant stogo tarp gyvenamųjų patalpų.

Elektros tiekimas ir ryšiai

118. Elektros įrenginiai pastatuose įrengiami vadovaujantis Elektros įrenginių įrengimo taisyklėmis, žaibosauga projektuojama ir įrengiama vadovaujantis STR 2.01.06:2003 [3.9] ir RSN 139-92 [3.22].

119. Gyvenamųjų pastatų gyvenamosiose patalpose turi būti įrengiami autonominiai dūmų detektoriai vadovaujantis Autonominių dūmų detektorių įrengimo instrukcija.

120. Gaisrinės signalizacija pastatuose įrengiama vadovaujantis RSN 138-92* [3.39].

121. Gaisrinė signalizacija gyvenamuose pastatuose įrengiama, kai jos įrengimas būtinas dėl atstumo iki gaisrinės arba kitų gaisrinių inžinerinių sistemų (priešdūminė vėdinimo sistema, pranešimo apie gaisrą sistema ir pan.) valdymui.

Vandens tiekimas

122. Gyvenamųjų pastatų užstatymo teritorijoje turi būti įrengiamas priešgaisrinis vandentiekis vadovaujantis RSN 136-92 [3.38].

123. Gyvenamųjų daugiabučių pastatų išorės gaisrų gesinimui tikslinga įrengti antžeminius gaisrinius hidrانتus.

124. Prie gaisrui gesinti naudojamų vandens hidrantų turi būti įrengtas tinkamas privažiavimas.

Priešgaisriniai liftai

125. Žmonių su negalia ir 10 aukštų bei aukštesniuose pastatuose turi būti įrengtas ne mažiau kaip vienas gaisrinis liftas.

126. Daugiabučio namo antrame ir aukštesniuose aukštuose įrengiant butus, skirtus pagyvenusiems bei šeimoms, turinčioms neįgaliųjų, turi būti įrengtas bent vienas liftas, skirtas priešgaisriniais padaliniais.

8 lentelė

Lifto kabinos pagrindiniai parametrai

Rodiklis	Norma
Keliamoji galia, kG:	630
Mažiausias kėlimo greitis, m/s, priklausomai nuo kėlimo aukščio H, m	H/60
Kabinos matmenys plane (mm)	1100 × 2100
Durų mažiausias ugniai atsparumo laipsnis	EI 60
Kabinos konstrukcijų degumo klasė, ne mažesnė kaip	B
Kabinos apdailos (išskyrus grindų) degumo klasė, ne mažesnė kaip	C
Kabinos grindų apdailos degumo klasė, ne mažesnė kaip	D
Kabinos apdailos toksiškumo klasė, ne mažesnė kaip	T2
Kabinos apdailos dūmų susidarymo klasė, ne mažesnė kaip	R2

Pastabos:

- ✓ Liftas priešgaisriniais padaliniais gali būti įrengiamas vienoje šachtoje su kitais liftais; šiuo atveju visų liftų durų mažiausias ugniai atsparumo laipsnis turi būti EI 60.
- ✓ Kabinos viršuje turi būti įrengtas liukas.
- ✓ Kabinos grindų apdailai draudžiama naudoti poliruoto akmens (marmuro, granito ir kt.) statybos produktus.

127. Lifto šachtos konstrukcijų mažiausias ugniai atsparumo laipsnis – REI 120. Prieš įėjimą į liftą turi būti įrengtas holas (tambūras). Jei liftas įrengtas vienoje šachtoje su kitais liftais, atskiro holo įrengti nebūtina. Holo (tambūro) atitvatinės konstrukcijos turi būti 1 tipo su 2 tipo priešgaisrinėmis durimis. Atitvarinių konstrukcijų mažiausias ugniai atsparumo laipsnis – REI 120. Kanalų priešgaisrinėms žarnos mažiausias ugniai atsparumo laipsnis – REI 60.

128. Lifto šachtose turi būti įrengtos perteklinio slėgio sistemos. Skaičiuojamasis oro, išeinančio per atidarytas lifto duris, greitis ne mažesnis kaip 1,3 m/s.

129. Perteklinis slėgis į gaisrinio lifto šachtą turi būti tiekiamas iš apačios į viršų.

HIGIENA, SVEIKATA, APLINKOS APSAUGA

130. Higienos, sveikatos ir aplinkos apsaugos reikalavimai gyvenamuosiuose pastatuose turi atitikti STR 2.01.01(3):1999 [3.4]. Gyvenamieji pastatai turi būti suprojektuoti bei pastatyti taip, kad atitiktų gyvenamajame pastate ir prie jo esančių žmonių higienos sąlygas ir nekiltų grėsmė žmonių sveikatai dėl šių priežasčių:

- 130.1. kenksmingų dujų išsiskyrimo;
- 130.2. pavojingų kietųjų dalelių ir dujų atsiradimo ore;
- 130.3. pavojingos spinduliuotės;
- 130.4. vandens ir dirvožemio taršos ir gyvųjų organizmų nuodijimo;
- 130.5. netinkamo nuotekų, dūmų, kietųjų ar skystųjų atliekų pašalinimo;
- 130.6. statinių konstrukcijų ar statinių vidaus drėgmės.

131. Gyvenamųjų pastatų esminio reikalavimo „Higiena, sveikata ir aplinkos apsauga“ įvykdymas užtikrinamas visuma reikalavimų ir priemonių, numatomų gyvenamųjų pastatų sumanymo, projektavimo, statybos ir normalaus naudojimo metu bei statybos produktų kokybiniais rodikliais. Šiuos reikalavimus sąlygoja:

- 131.1. vidaus aplinka;
- 131.2. vandens tiekimas;
- 131.3. nuotekų šalinimas;

- 131.4. kietųjų atliekų šalinimas;
- 131.5. išorės aplinka.
- 132. Projektuojant būstą, sveikos vidaus aplinkos reikalavimai užtikrinami reguliuojant šilumą, apšvietą, oro kokybę, oro drėgnumą ir triukšmą.
- 133. Bendrieji reikalavimai būsto šildymui, vėdinimui ir oro kondicionavimui pateikti STR 2.01.01(3):1999 [3.4], HN 35:2002 [3.25] ir HN 42:1999 [3.26].
- 134. Oro kokybė gyvenamuosiuose pastatuose užtikrinama:
 - 134.1. ribojant medžiagų, išskiriančių būdingus teršalus, naudojimą gyvenamųjų namų statybai, jų emisiją į gyvenamųjų pastatų vidaus orą, vadovaujantis HN 35:2000 [3.25]. Statybos produktai iš asbesto draudžiami;
 - 134.2. mažinant koncentraciją ar pašalinant teršalus iš gyvenamųjų pastatų, panaudojant vėdinimo sistemą;
 - 134.3. vengiant oro, o kartu ir radono patekimo iš grunto, vėdinant po grindimis esančias patalpas, pašalinant teršalus iš grunto po pastatu, mažinant teršalų koncentraciją naudojant vėdinimo sistemą;
 - 134.4. neleidžiant atsirasti aerozoliuose legionelle bakterijų ir kitų kenksmingų mikroorganizmų;
 - 134.5. projektuojant nuolatinio veikimo efektyvias valymo bei cheminio apdorojimo sistemas;
 - 134.6. projektuojant patikimus degimo įtaisus, numatant efektyvią dūmtraukių, kaminų priežiūrą, išvengiant degimo produktų išsiskyrimo bei dujų nutekėjimo, projektuojant būsto vidaus tinklus, vėdinimo bei kondicionavimo sistemas, kurios neleistų daugintis kenksmingiems organizmams ir plisti teršalams, pasirenkant saugų sveikatai kurą;
 - 134.7. valant iš aplinkos patenkančią orą, sandarinant nekontroliuojamus oro takus.
- 135. Būsto oro drėgnumo reikalavimai užtikrinami:
 - 135.1. projektuojant užtikrinti tinkamą mikroklimato lygį, šildant ir vėdinant patalpas;
 - 135.2. drėkinant ar džiovinant būsto vidaus ir į vidų tiekiamą orą;
 - 135.3. izoliuojant būstą nuo išorės drėgmės;
 - 135.4. izoliuojant gyvenamųjų pastatų sienas, grindis, išorės sienas ir stogo dangą, naudojant tik sertifikuotus statybos produktus, įrangą;
- 136. Vanduo, vartojamas gėrimui, buities reikmėms, maisto produktams gaminti, neturi kelti grėsmės žmonių sveikatai. Geriamojo vandens kokybė turi atitikti HN 24:2003 [3.30] ir HN 48-2001 [3.34] reikalavimus:
 - 136.1. rezervuarai, vamzdžiai, armatūra, geriamojo vandens kokybei gerinti naudojamos cheminės medžiagos ir preparatai ar kitokie komponentai sąveikoje su vandeniu neturi bloginti vandens kokybės;
 - 136.2. projektuojant gyvenamųjų namų vandentiekio sistemas, būtina jas apsaugoti: nuo sumaišymo su nuotekomis dvokiančiu oru bei kitais teršalais, nuo užteršimo mineraliniais ir organiniais teršalais, nuo mikrobinės taršos, nuo užteršimo išoriniais mineraliniais ar organiniais teršalais;
 - 136.3. gyvenamųjų pastatų tiekiamo vandens apsauga nuo užteršimo užtikrinama šiomis priemonėmis: sąveikos su užterštu vandeniu ar dvokiančiu oru – įrengiant įtaisus, sulaikančius grįžtamuosius srautus, sąveikos su išoriniais skystais ir kitokiais teršalais atveju – kontroliuojant gaminių, naudojamų vandens tiekimo sistemose, hidroizoliacines savybes ir vengiant vamzdynų užterštose teritorijose klojimo;
 - 136.4. teršimo mineraliniais ar organiniais teršalais, išsiskiriančiais iš komponentų, sąveikaujančių su vandeniu, atveju ribojama: teršalų migracija iš sąveikaujančių su vandeniu medžiagų;
 - 136.5. taršai išoriniais mineraliniais ar organiniais teršalais išvengti būtina užtikrinti sistemų sandarumą;
 - 136.6. siekiant išvengti mikrobinio užterštumo, galima taikyti įvairius būdus – chemikalų naudojimą, vandens sistemų be stovinčio vandens zonų projektavimą, mažinant organinių medžiagų

vandenyje kiekį ir kt. Vandens tiekimo sistemose naudojami statybos produktai turi būti atsparūs mikroorganizmų dauginimuisi ant jų paviršių, sąveikaujant su vandeniu.

137. Pastato vandentiekio inžinerinės sistemos projektuojamos vadovaujantis STR 2.07.01:2003 [3.17]. Nuotekų šalinimo reikalavimai:

137.1. gyvenamieji pastatai turi būti suprojektuoti ir pastatyti taip, kad nekeltų grėsmės žmonių higienai ir sveikatai bei aplinkai dėl netinkamo nuotekų (šalinamų kanalizacijos sistemomis medžiagų, įskaitant užterštą vandenį, lietaus vandenį ir dvokiantį orą iš sistemų) tvarkymo. Šie reikalavimai apima: skysčių patekimą į sistemą ir ištekėjimą iš jos; nuotekų galimą grįžtamąjį srautą į pastatus; dvokiančio oro išsiskyrimą, mikrobiologinį užterštumą;

137.2. skysčių nutekėjimui iš sistemos išvengti būtina užtikrinti visų kanalizacijos sistemos dalių sandarumą;

137.3. nuotekų grįžtamajam srautui į pastatus išvengti būtina tinkamai projektuoti statinių kanalizacijos sistemas, jei reikia, įmontuojant sklendes į kanalizaciją prieš galimą grįžtamąjį srautą;

137.4. dvokiančio oro išsiskyrimui išvengti būtina užtikrinti kanalizacijos sistemos dalių sandarumą. Kanalizacijos sistema ar įrengti specialūs įtaisai turi būti suprojektuoti taip, kad į sistemą patektų grynas oras, o dvokiantis oras nepatektų į gyvenamąją ar ją supančią aplinką. Kanalizacijos sistema turi būti suprojektuota taip, kad būtų išvengta bet kokio nuotekų susikaupimo;

137.5. mikrobinį užterštumą dažniausiai sąlygoja sanitarinių prietaisų naudojimas. Užterštumui išvengti būtina užtikrinti paviršių valomumą, parenkant tinkamų savybių valomų paviršių statybos produktus;

137.6. pastato nuotekų šalinimo sistemos projektuojamos, vadovaujantis STR 2.07.01:2003 [3.17].

138. Išorės aplinkos reikalavimai:

138.1. statybos produktai, naudojami gyvenamiesiems namams, neturi būti laidūs teršalams ir nuotekoms, kurios gali pasklisti aplinkoje ir turėti aplinkai neigiamą poveikį, sukeliant grėsmę žmonių sveikatai, gyvūnams ir augalams bei ekosistemoms. Statybos produktai turi atitikti HN 105:2001 [3.35] ir HN 36:2002 [3.36] reikalavimus. Poveikis aplinkai turi būti nagrinėjamas įvairiais statybinių produktų naudojimo etapais: gavybos, gamybos ir statybos procesų metu; statinių naudojimo metu; griovimo, atliekų tvarkymo, deginimo ar pakartotinio naudojimo metu;

138.2. siekiant išvengti būsimos žalos aplinkai, būtina atsižvelgti į statybos produktų įvertinimą per visą jų naudojimo laikotarpį;

138.3. gyvenamųjų pastatų skleidžiami cheminiai teršalai ir triukšmas neturi kelti grėsmės aplinkos kokybei ir žmonių sveikatai;

138.4. gyvenamųjų pastatų poveikis aplinkai turi būti mažinamas: ribojant teršalų sklaidą, ribojant teršalų emisiją, ribojant statybos produktų, statinių įrangos ar jų inžinerinių sistemų, kurios išskiria teršalus, naudojimą;

138.5. statinių sukeliamas poveikis orui, dirvožemiui ir vandeniui ribojamas, įvertinus teršalų migraciją, sklaidą ar emisiją.

139. Apsauga nuo drėgmės užtikrinama:

139.1. pastatas turi būti suprojektuotas ir pastatytas taip, kad atmosferos krituliai, gruntiniai ir paviršinis vanduo, buitinis vanduo pastate bei vandens garai to pastato ore nekeltų pavojaus sveikatai ir pastato konstrukcijų būklei;

139.2. pastato pirmojo aukšto grindų lygis turi būti aukštesnis už lauko žemės paviršiaus lygį;

139.3. pašalinant nuo žemės paviršiaus aplink pastatą paviršiaus vandenis (nuvedant juos į nuotekų šalinimo sistemą);

139.4. pašalinant gruntinių vandenų prasiskverbimo į pastatą, galimybę, įrengiant vamzdinį ar kito tipo drenažą;

139.5. apsaugant nuo kenksmingos drėgmės pastato pamatus, perdangas, sienas, apatinio aukšto konstrukcijas;

139.6. vėdinant patalpas po apatinio aukšto konstrukcijomis, atkreipiant ypatingą dėmesį į patalpų, kuriose susidaro šilumos tilteliai, vėdinimą (patalpos, kuriose talpinami šilumos ir vandentiekio vamzdžiai);

139.7. apsaugant nuo kenksmingos drėgmės sienų ir fasadų dangą, langus, duris, vėdinimo sistemų dalis, konstrukcines siūles, inžinerinių tinklų įvadų vietas, sienas kertančiais ar prie jų pritvirtintais detales;

139.8. apsaugant nuo kenksmingos drėgmės stogų dangas (atsižvelgiant į stogo nuolydį, posluoksnių, paviršiaus medžiagą, siūles, mechaninius įtempius (jei stogo dangos apatinėje pusėje gali kondensuotis drėgmė arba jei užleistinės siūlės nėra užsandarintos vandens nepraleidžiančiais statybos produktais, žemiau esanti konstrukcija turi būti apsaugota posluoksniu, išilgai kurio galėtų nutekėti vanduo), pastogių patalpas, stogų ir perdangų konstrukcijas;

139.9. perdengiant vonios, tualetų ir kitų patalpų grindis, sienas ir lubas, kurios gali būti aptaškytos vandeniu, taip pat kurios valomos drėgnu būdu arba ant kurių kondensuojasi drėgmė, hidrofobiniu sluoksniu, o tokios pat konstrukcijos, ant kurių gali būti purškiamas, pilamas arba nuo kurių gali tekėti vanduo, – vandeniui nepralaidžiu paviršiaus sluoksniu (išskyrus atvejus, kai gretimi konstrukciniai elementai ir patalpos atlaiko tokią drėgmę);

139.10. įrengiant patalpų grindyse nuotekio angas su grindų nuolydžiu į jų pusę ir naudojant grindų, sienų ir lubų vandens nepraleidžiančiuose sluoksniuose siūles, jungtis ir vandentiekio bei nuotekyno elementus iš laidžių vandeniui statybos produktų;

139.11. stogai ir terasos privalo turėti sandarią dangą arba izoliaciją bei nutekėjimą, įgalinantį lietaus vandens ir tirpstančio sniego nutekėjimą į latakus ir vidaus ar išorės nutekėjimo vamzdžius;

139.12. aukštesnių kaip 15 m nuo žemės paviršiaus pastatų stogai privalo turėti nuotėkį, įgalinantį nutekėti vandeniui į vidaus nuleidimo vamzdžius;

139.13. iki 4,5 m aukščio laisvai stovinčiam pastatui, turinčiam stogo plotą iki 100 m², leidžiama nerengti latakų ir nuleidimo vamzdžių su sąlyga, jei yra atitinkamai padarytas nutekėjimas nuo stogo;

139.14. balkonai, lodžijos ir terasos privalo turėti grindų dangą iš nesugeriaujančių, šalčiui atsparių ir neslidžių statybos produktų.

140. Leidžiamus triukšmo lygius gyvenamojoje aplinkoje nustato HN 33-1:2003 [3.24].

SAUGUS NAUDOJIMAS

141. Gyvenamasis pastatas, jo sklypas, priėjimai ir privažiavimai, priklausiniai ir inžinerinės sistemos turi būti suprojektuotos ir pastatytos taip, kad juos naudojant ir prižiūrint, būtų išvengta nelaimingų atsitikimų. Nelaimingų atsitikimų rizika yra susijusi su:

141.1. pėsčiųjų judėjimu;

141.2. mechaninėmis transporto priemonėmis;

141.3. rūsiuose, pusrūsiuose, pirmuosiuose aukštuose įrengtomis prekybos, paslaugų ir kt. paskirties patalpomis;

141.4. elektros, dujų, šildymo ir karšto vandens, lauko ir pastato vidaus sistemomis.

142. Pėsčiųjų komunikacijos būsto visumos ribose turi būti projektuojamos taip, kad būtų išvengta tokių nelaimingų atsitikimų priežasčių:

142.1. kritimų:

142.1.1. į žemesnį lygį iš aukštesnio lygio, neapsaugoto aptvaru;

142.1.2. per angą, neturinčią dangčio;

142.1.3. ant laiptų dėl jų statumo ar dėl to, kad neįrengti turėklai;

142.1.4. horizontalaus judėjimo metu dėl netikėtų slenksčių ir laiptelių;

142.1.5. dėl slidžios grindų ir kitų judėjimo paviršių dangų tiek šlapių, tiek drėgnų;

142.2. atsitrengimų:

142.2.1. į žemas durų staktas;

142.2.2. į permatomas arba slankias duris;

- 142.2.3. į atidarytus langus;
- 142.2.4. į stiklo atitvaras.
- 143. Papildomi saugos reikalavimai, projektuojant pėsčiųjų komunikacijas:
 - 143.1. apriboti pėsčiųjų nuovargį lipant laiptais, einant takais, pandusais, vaikstant sklype;
 - 143.2. sudaryti galimybę įnešti ir išnešti iš pastato ligonius ar sužeistus žmones neštuvuose, karstus;
 - 143.3. sudaryti galimybę įnešti ir išnešti iš pastato stambius baldus, kitus buities daiktus ir įrangą. Šiuo atveju gali būti alternatyvos naudoti pėsčiųjų komunikacijas.
- 144. Liftai turi būti suprojektuoti tokie, kad:
 - 144.1. naudotojai būtų apsaugoti nuo visų mechaninės rizikos rūšių, tarp jų – lifto kabinos kritimo;
 - 144.2. jų galia būtų pakankama perkelti reikalingą keleivių skaičių per jiems priimtina laiką, sugaištamą laukiant ir keliantis (leidžiantis) liftu.
- 145. Automobilių transporto priemonių, motociklų komunikacijos gyvenamajame sklype, saugykloje ir garaže turi būti projektuojamos taip, kad būtų išvengta nelaimingų atsitikimų priežasčių:
 - 145.1. kritimų į žemesnį lygį iš aukštesnio lygio neapsaugoto aptvaru arba netinkamu aptvaru;
 - 145.2. atsitrengimų:
 - 145.2.1. į lubų konstrukcijas ar vamzdynus;
 - 145.2.2. į žemas ir/ar siauras staktas;
 - 145.2.3. į aptvarus, gatvės ir teritorijos elementus;
 - 145.3. užvažiavimų ant pėsčiųjų ir dviratininkų;
 - 145.4. automobilių slydimo ir virtimų dėl slidžių dangų.
- 146. Papildomi saugos reikalavimai projektuoti automobilių transporto priemonių, motociklų komunikacijas:
 - 146.1. turi būti numatyta galimybė transporto priemonėms apsisukti nesudarant rizikos pėstiesiems ir sklypo bei statinių elementams;
 - 146.2. suprojektuoti erdvę, pakankamą transporto priemonėms manevruoti ir įvažiuoti (išvažiuoti) į pažymėtą stovėjimo vietą be rizikos susidurti su kitais automobiliais ir saugyklų bei garažų konstrukcijomis ir įranga.

APSAUGA NUO TRIUKŠMO

- 147. Apsaugos nuo triukšmo charakteristikos ir priemonės nustatomos vadovaujantis STR 2.01.01(5):1999 [3.6].
- 148. Naujai projektuojamo dvibučio ar daugiabučio gyvenamojo pastato garso klasė (akustinio komforto lygis) turi būti ne žemesnė kaip C. Namo atitvarų garso izoliavimo rodikliai nustatomi vadovaujantis STR 2.01.07:2003 [3.10]. Rekonstruoto ar kapitališkai suremontuoto namo garso klasė turi būti ne žemesnė kaip E (jei garso klasė prieš rekonstravimą ar kapitalinį remontą nebuvo žinoma) arba turi nepablogėti (jei garso klasė prieš rekonstravimą ar kapitalinį remontą buvo nustatyta).
- 149. Gyvenamojo pastato išorės aplinka (sklypo ribose) nuo išorės triukšmo šaltinių prireikus gali būti apsaugoma triukšmo ekranais, įrengiamais tarp triukšmo šaltinio ir gyvenamojo pastato.
- 150. Vienbučio gyvenamojo pastato garso klasė (akustinio komforto lygis) projektuojama statytojui (užsakovui) pageidaujant. Namo atitvarų garso izoliavimo rodikliai nustatomi vadovaujantis STR 2.01.07:2003 [3.10]. Minimali privaloma naujai projektuojamo sublokuoto su kitais pastatais (pastatu) namo (gyvenamojo bloko) garso klasė – C. Rekonstruojamo ar kapitališkai remontuojamo tokio namo (gyvenamojo bloko) bendrų su kitais pastatais atitvarų garso izoliavimo rodikliai turi būti projektuojami ne žemesnės kaip C garso klasės.

151. Rekonstruotų ar kapitališkai suremontuotų namų garso klasė neturi pablogėti. Namų, pradėtų projektuoti iki Reglamento įsigaliojimo dienos, esamos garso klasės gali būti nustatomos savininkui (valdytojui) pageidaujant. Tradicinių rąstinių namų kaimo vietovėje garso klasė nereglamentuojama.

ENERGIJOS TAUPYMAS IR ŠILUMOS IŠSAUGOJIMAS

152. Gyvenamasis pastatas turi būti suprojektuotas ir pastatytas taip, kad:

152.1. užtikrintų energijos taupymą ir šilumos išsaugojimą;

152.2. šiluminės energijos kiekis, atsižvelgiant į vietovės klimato sąlygas ir gyventojų poreikius, nebūtų didesnis už reikiamą (t. y. apskaičiuotą pagal higienos normų ir pastato bei jo patalpų paskirties reikalavimus, taip pat komforto lygį pagal statytojo projektavimo bazėje nurodytą šilumos komfortą).

153. Pastatui turi būti užtikrintas tiekimas arba gamyba energijos kiekio, kuris tenkina tokius poreikius:

153.1. patalpoms šildyti iki higienos normų nustatytų dydžių;

153.2. patalpų oro drėgmei reguliuoti iki nustatytų dydžių;

153.3. vandeniui šildyti, įvertinant karšto vandens skaičiuojamąjį vartojimą ir tiekiamo vandens norminę temperatūrą;

153.4. patalpoms vėdinti įvertinant normų nustatytus oro kaitos dydžius.

154. Tiekiamos (gaminamos) energijos kiekis skaičiuojamas, įvertinant tokius papildomus veiksnius:

154.1. išorės aplinką – oro temperatūrą, drėgmę, vėjo kryptį ir stiprumą, insoliaciją;

154.2. pastato vietovę – klimato zoną, urbanizuotose teritorijose – mikroklimatą;

154.3. naudotojų reikalaujamą šildymo, vėdinimo, karšto vandens komforto lygį;

154.4. vidaus šilumos išsiskyrimus.

155. Efektyvų energijos taupymą ir šilumos išsaugojimą užtikrina:

155.1. pastato savybės:

155.1.1. pastato ir butų patalpų orientacija pasaulio šalių atžvilgiu;

155.1.2. pastato kompaktiškumas;

155.1.3. atitvarų šilumos izoliavimo savybės;

155.1.4. vandens garų pastate susidarymas ir jų sklidimas atitvarose;

155.1.5. atitvaros skaidriųjų elementų plotas, jų išdėstymas, saulės energijos naudojimas ar apsaugos priemonių nuo jos naudojimas;

155.1.6. atitvarų dinaminės šiluminės charakteristikos;

155.1.7. oro apykaita;

155.1.8. vėjo ir natūralios traukos dydis;

155.1.9. pastato sandarumas orui;

155.1.10. atveriamų langų ir durų plotas;

155.2. pastato inžinerinių sistemų savybės:

155.2.1. šildymo įtaisų ir siurblių efektyvumas bei panaudojimas;

155.2.2. vėdinimo sistemų ir jos techninės įrangos efektyvumas bei panaudojimas;

155.2.3. šilumos rekuperacijos įtaisų efektyvumas bei panaudojimas;

155.2.4. automatinių kontrolės ir reguliavimo sistemų kokybė ir panaudojimas.

156. Energijos taupymas ir šilumos, vėdinimo, vėsinimo komforto pasirinkimo laisvė suderinama, kiekvienam energijos vartotojui (butui, vienbučiam namui) suteikiant galimybę reguliuoti suvartojamos energijos dydį, pvz., patalpos temperatūros sumažinimas miegant, išvykus į darbą ir t. t.

157. Energijos taupymas ir šilumos išsaugojimas gyvenamuosiuose pastatuose užtikrinamas vykdant projektavimo ir statybos darbus sutinkamai su STR 2.01.01(6):1999 [3.7], STR 2.09.02:1998 [3.20] ir STR 2.09.01:1998 [3.19].

III SKIRSNIS. ARCHITEKTŪROS REIKALAVIMAI

158. Gyvenamųjų pastatų architektūra turi būti tokia, kad:

158.1. atitiktų esminius statinio architektūros reikalavimus, nurodytus Statybos įstatymo 5 straipsnyje;

158.2. būtų korektiška unikalioje gamtinėje ar urbanizuotoje aplinkoje, nepakenktų saugomų nekilnojamųjų kultūros vertybių ir jų apsaugos zonų meninei vertei;

158.3. panaudotų vietinės ar regioninės tradicinės architektūros dvasinius ir medžiaginius resursus;

158.4. užtikrintų gerus mažaaukščių pastatų pagrindinių patalpų ir sklypo funkcinius, vizualinius ir kompozicinius ryšius;

158.5. didelių gabaritų daugiabučių namų kompozicijos elementai būtų aiškiai artikuliuoti ir patenkintų geras pastatų formų vizualinio suvokimo sąlygas nepriklausomai nuo stebėjimo atstumo ir judėjimo greičio;

158.6. užtikrintų naujo pastato kompozicinį ryšį (mastelio, proporcijų, medžiaginio, spalvinio sprendimo darną) su supančios gamtinės ir (ar) dirbtinės aplinkos elementais;

158.7. patenkintų architektūros tektoniškumo sąlygas, t. y. teisingai atspindėtų naudojamų statybos produktų, konstrukcijos ir formos savitarpio priklausomybę ir reikšmę, kuriant statinio meninį vaizdą;

158.8. tenkintų specifinius reikalavimus, nurodytus projektavimo sąlygose.

IV SKIRSNIS. ŽMONIŲ SU NEGALIA REIKALAVIMAI

159. Vienbučiai pavieniai, jų poros ir blokuoti namai, taip pat jų sklypai projektuojami pritaikyti žmonėms su negalia, jeigu statytojas deklaravo tokį poreikį.

160. Kiekviename daugiabučiam gyvenamajame pastate turi būti projektuoti žmonėms su negalia įvairių dydžių butai, sudarantys ne mažiau kaip 5 % bendro butų pastate skaičiaus [3.11].

161. Reikalavimas projektuoti ne mažiau 5 % butų, pritaikytų žmonėms su negalia, taikomi tiems gyvenamiesiems pastatams, kurie yra ne toliau kaip 500 m kelio pėsčiomis iki viešojo keleivių susisiekimo stotelių.

162. Liftu neturinčiuose pastatuose butai žmonėms su negalia turi būti planuojami pirmajame pastato aukšte.

163. Liftai turi būti suprojektuoti taip, kad žmonės su fizine negalia, regėjimo ir klausos sutrikimais galėtų suvokti, kada lifto kabina sustoja laiptų aikštelėje.

164. Butai žmonėms su regos sutrikimais turi būti planuojami ne aukščiau kaip ketvirtame aukšte.

165. Butai žmonėms su klausos sutrikimais neturi būti planuojami pirmajame ir paskutiniajame pastatų aukštuose.

166. Butuose žmonėms su negalia turi būti pritaikytos visos gyvenamosios ir pagalbinės patalpos, reikalingi buto įrenginiai ir baldai, užtikrinta galimybė laisvai judėti.

167. Žmonių su klausos sutrikimais butuose turi būti įrengti skambučiai su šviesos signalu.

168. Žmonių su regos sutrikimais butuose turi būti užtikrintas labai geras natūralus apšviestumas, įrengta ryšio tarp buto bei lauko durų sistema ir automatinė lauko durų atidarymo sistema.

169. Pastato sklype takai turi būti suprojektuoti taip, kad žmonės su negalia galėtų laisvai judėti nuo gatvės (kelio) iki pastato, nuo pastato iki jo priklausinių, želdynų, poilsio aikštelių, automobilių saugyklos ar garažo.

170. Daugiabučių gyvenamųjų pastatų visi įėjimai į pastatus, pandusai, įėjimo į butus durys bei liftai projektuojami vadovaujantis STR 2.03.01:2001 [3.11].

V SKIRSNIS. TREČIŲJŲ ASMENŲ PAGRISTŲ INTERESŲ APSAUGA

171. Projektuojant būsto visumą trečiųjų asmenų pagrįstų interesų apsauga turi būti įvertinta dviem aspektais:

171.1. trečiųjų asmenų poveikis projektuojamam pastatui ir jo aplinkai sklype, taip pat ir pastato gyventojams;

171.2. projektuojamosios būsto visumos poveikis tretiesiems asmenims.

172. Jeigu trečiųjų asmenų neigiamas poveikis projektuojamam gyvenamajam pastatui ir jo aplinkai sklype viršija normatyvinių dokumentų nustatytas leistinas ribas, galimi trys variantai:

172.1. sklypas pripažįstamas netinkamu gyvenamajam pastatui statyti;

172.2. gyvenamasis pastatas ir jo aplinka sklype gali būti projektuojama tik tuo atveju, jeigu pašalinamos neigiamo poveikio priežastys (šaltiniai) teisės aktais nustatyta tvarka, būdais ir priemonėmis;

172.3. gyvenamojo pastato vidaus erdvės zonavimu, pastato ir jo priklausinių dislokacijos, specialių barjerų ir sistemų dėka neigiamo poveikio lygis sumažinamas iki leistinų norminių dydžių.

173. Projektuojamosios būsto visumos poveikis tretiesiems asmenims turi būti toks, kad pastatyta būsto visuma, juos naudojant ir prižiūrint, trečiųjų asmenų gyvenimo ir veiklos sąlygas nepablogėtų, palyginus su sąlygomis, kurias jie turėjo iki statybos pradžios.

174. Jeigu sąlygų pasikeitimas dėl objektyvių priežasčių yra neišvengiamas, tai pasikeitimas negali viršyti normatyvinių statybos techninių dokumentų ir normatyvinių statinio saugos ir paskirties dokumentų reikalavimų leistinų ribų.

175. Reglamentuojančios sąlygos yra tokios:

175.1. suprojektuota būsto visuma turi būti pastatyta pagal projektą ir naudojama pagal paskirtį;

175.2. projektas turi būti parengtas taip, kad gyvenamojo pastato, jo sklypo formavimo, priklausinių, priėjimų ir privažiavimų, inžinerinių sistemų požeminė ir antžeminė statyba (tiesimas) nepablogintų trečiųjų asmenų statinių esamos techninės būklės ir nesudarytų prielaidų atsirasti veiksniams, galintiems vėliau (juos naudojant) pabloginti tų statinių techninę būklę;

175.3. projektas turi būti parengtas taip, kad patekti į valstybinės ir vietinės reikšmės kelius bei gatves tretiesiems asmenims galimybė būtų nevaržoma;

175.4. projekto sprendiniai nevaržytų galimybės naudotis inžineriniais tinklais;

175.5. būsto visumos projekto sprendinių, tarp jų gyvenamojo namo, priklausinių ir želdinių lokalizavimas neturi sumažinti trečiųjų asmenų sklypų ir butų insoliacijos dydžių, nustatytų šiame Reglamente;

175.6. būsto visumos projekto sprendiniai turi įvertinti ir nepažeisti trečiųjų asmenų gaisrinės saugos priemonių ir sistemų bei išsaugoti jų funkcines savybes;

175.7. gyvenamasis pastatas, jo priklausiniai, sklypas turi būti suprojektuoti taip, kad jų naudojimas, taip pat pastate leistinos veiklos keliamas triukšmo, vibracijos, elektros trikdymų ir pavojingos spinduliuotės lygiai tretiesiems asmenims neturėtų neigiamo poveikio;

175.8. jeigu suprojektuota lokali šildymo sistema gali teršti aplinkos orą ar neigiamai veikti aplinką bei gyventojų sveikatą, projekte turi būti numatytos šių veiksmų neigiamo poveikio mažinimo priemonės;

175.9. turi būti suprojektuota uždara arba atvira lietaus (tirpstančio sniego) vandens surinkimo sklype sistema, o vanduo nuvedamas į bendrus tinklus arba kaupiamas ir naudojamas namų ūkio reikmėms;

175.10. projekto sprendiniai turi saugoti esančias sklype gamtos bei kultūros vertybes.

VI SKIRSNIS. NEKILNOJAMŲJŲ KULTŪROS VERTYBIŲ APSAUGA

176. Atsakomybė už nekilnojamųjų kultūros vertybių išsaugojimą ateities kartoms reikalauja skirti daug dėmesio gyvenamųjų pastatų, turinčių istorinių, kultūrinių bei estetinių verčių, apsaugai; naujai statomi gyvenamieji pastatai įvairaus pobūdžio ir statuso saugomose teritorijose ar buferinėse apsaugos zonose turi tenkinti jų apsaugos reikalavimus.

177. Reglamentas veikia darnoje su kitais įstatymais, teisės aktais bei normatyviniais dokumentais, reglamentuojančiais saugomų teritorijų, kraštovaizdžio, nekilnojamųjų kultūros paveldo vertybių ir jų teritorijų apsaugą:

177.1. gyvenamiesiems pastatams, kurie yra įrašyti į LR nekilnojamųjų kultūros vertybių registrą, taip pat jų teritorijose ir buferinėse apsaugos zonose vykdomai statybinei veiklai yra taikomi šio Reglamento reikalavimai, Nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos įstatymo pagrindinės nuostatos bei individualiuose nekilnojamųjų kultūros vertybių apsaugos reglamentuose nurodyti konkretūs saugojimo reikalavimai;

177.2. gyvenamieji pastatai saugomose urbanizuotose vietovėse yra projektuojami, statomi, rekonstruojami ar remontuojami, vadovaujantis šiuo Reglamentu, taip pat individualiais vietovių apsaugos reglamentais bei sklypų planuose nurodytais reikalavimais;

177.3. gyvenamieji pastatai kultūriniuose draustiniuose, kompleksinėse saugomose teritorijose yra projektuojami, statomi, rekonstruojami bei remontuojami vadovaujantis šiuo Reglamentu bei atitinkamų teritorijų individualiais apsaugos reglamentais ir (ar) statybų saugomose teritorijose regioniniais architektūriniais reglamentais.

VII SKIRSNIS. REIKALAVIMAI APSAUGAI NUO SMURTO, VANDALIZMO IR VAGYSČIŲ

178. Reikalavimai sklypui, priėjimams ir privažiavimams:

178.1. gyvenamojo pastato sklypo ribos žymimos aptvarais (tvoromis), reljefo elementais, želdiniais ar kitaip;

178.2. minimalus būtinas tik vienas įėjimas ir vienas įvažiavimas automobiliu į pastato sklypą;

178.3. jeigu gyvenamasis pastatas yra mišrus, sklypas dalinamas į privačią ir viešą (atvirą) lankytojams ir darbuotojams sklypo dalis bei atskirus priėjimus ir privažiavimus. Gyvenamojo pastato viešoji (atvira) dalis lankytojams turi turėti tiesioginį ir trumpiausią priėjimą ir privažiavimą iš viešojo kelio ar gatvės (aikštės);

178.4. gyvenamųjų namų grupės, atskirų pastatų sklypų išorinė erdvė tarp gatvės važiuojamosios dalies krašto ir užstatymo linijos (namų fasadų) turi būti peržvelgiama nuo gatvės, nuo namo (namų), per namo langus, balkonus, lodžijas;

178.5. medžiai gali būti sodinami ne arčiau kaip 6-8 m nuo fasado. Medžių lapija (tankios spygliuočių šakos) turi būti ne žemiau kaip 2,2 m nuo žemės paviršiaus. Bendras sklypo apželdinimas turi būti toks, kad netemdytų matomumo sklype.

179. Reikalavimai gyvenamajam pastatui:

179.1. įėjimų į gyvenamuosius pastatus lauko durų laiptinių neturi slėpti želdiniai ir priestatai; neturi būti nišų ar kitų vietų slėptis ar kliūčių matyti įėjimo duris iš toliau;

179.2. visa erdvė už įėjimo durų turi būti matoma iš lauko per įstiklintas duris, langus sienoje iki pat lifto arba matomas visas vestibulis;

179.3. įėjimai ir erdvė už įėjimo durų turi būti nuolat apšviesti natūralia ar dirbtine šviesa. Dirbtinis apšvietimas turi būti įjungiamas automatiškai;

179.4. jeigu daugiabučio namo rūsyje yra suprojektuotos atskiriems butams priklausančios patalpos (sandėliukai), įėjimui į pastatą ir į rūšį projektuojamas bendras priestatas (prieangis);

179.5. iš lauko įėjimai į pastatą ir rūšį; įėjimai į pastogę ir išėjimai ant stogo, į bendruosius kolektorius, technines patalpas arba techninius aukštus turi būti rakinami ir/ar naudojamos techninės priemonės, padedančios kontroliuoti įėjimus (išėjimus);

179.6. švieslangiai, stoglangiai turi būti atidaromi tik iš vidaus, o juos demontuoti iš lauko būtų neįmanoma;

179.7. jeigu nuo žemės paviršiaus iki balkono ar lodžijos grindų susidaro mažiau kaip 3 m, jie gali būti projektuojami tik su specialiomis apsaugos priemonėmis. Kiti balkonai ir lodžijos turi būti projektuojamos taip, kad nesusidarytų galimybė iš bendrų namo patalpų ar vieno buto laisvai pereiti į kito buto balkoną (lodžiją);

179.8. stogai turi būti projektuojami taip, kad nuo jų nusileisti į viršutinių aukštų balkonus be specialios įrangos būtų neįmanoma, jeigu priešgaisriniai reikalavimai nenumato kitaip.

VIII SKYRIUS. DETALIEJI REIKALAVIMAI

VIII SKIRSNIS. GYVENAMOJO PASTATO SKLYPAS

180. Teritorijos, kuriose gali būti statomi gyvenamieji pastatai, nustatomos atitinkamais teritorijų planavimo dokumentais. Privalomieji sklypų plotai, nurodyti 1 lentelėje, yra tik minimalūs reikalavimai projektuoti atitinkamų dydžių gyvenamuosius arba mišrius pastatus.

181. Kiekvieno projektuojamo vienbučio (dvibučio), daugiabučio namo sklypo ribos žymimos reljefo elementais, atraminėmis sienutėmis, gyvatvore arba ne žemesniu kaip 0,60 m aukščio ažūriniu aptvaru ar kitais būdais, kurių paskirtys:

181.1. informuoti namo bendruomenę, kaimynus bei atsitiktinius praeivius apie kompetencijos ir naudotojų bei nuosavybės teisės ribas;

181.2. prevencinė priemonė išvengti vaikų netikėtų išbėgimų į gatvę;

181.3. slopinti gatvės ir kitą nestacionarų ar stacionarų triukšmą – ažūrinį aptvarą reikiamoje vietoje pakeitus tinkamos konstrukcijos ir aukščio triukšmo barjeru;

181.4. prevencinė priemonė nepažeisti trečiųjų asmenų interesų;

181.5. išvengti bent iš dalies nepageidaujamų gyvūnų.

182. Bet kurio tipo aptvarai (tvoros) neturi būti pavojingi žmonėms ir gyvūnams. Juose aštrūs daiktai (spygliuota viela, stiklo duženos ir kita) gali būti naudojami aptvaruose (tvorose) ne žemesniame kaip 1,8 m aukštyje. Sklypo aptvare (gyvatvorėje) įrengiami:

182.1. vartai, atidaromi į vidų. Jų plotis ne mažesnis kaip 2,4 m.;

182.2. varteliai, atidaromi į vidų. Jų plotis ne mažesnis kaip 0,9 m.

183. Sklypo reljefo maksimalus leistinas nuolydis – 12 %. Jeigu natūralaus reljefo nuolydis yra didesnis negu 12 %, sklypo aukščių plane formuojamas sklypo reljefas taip, kad sklypas būtų tinkamas naudoti, o, nuvedant lietaus (tirpstančio sniego) vandenį, būtų nepažeisti kaimynų interesai.

184. Blokuotame, kiliminiame ir perimetriniame užstatyme turi būti paliktos angos arba tarpai, per kurias galima patekti į vidinę užstatymo erdvę. Angos (tarpo) minimalus dydis 3,5 m pločio ir 4,5 m aukščio. Angų ir tarpų dažnis nustatomas, įvertinant priešgaisrinius reikalavimus ir gyventojų interesus.

185. Vaikų žaidimų aikštelių insoliacijos laikas lygiadieniais (03. 22 ir 09. 22) turi būti ne trumpesnis kaip 3 valandos, miestų centrinėse dalyse – ne trumpesnis kaip 2,5 valandos.

186. Sklypo projekte turi būti įvertinti sklypo servitutai.

IX SKIRSNIS. PRIĖJIMAI IR PRIVAŽIAVIMAI

187. Sklypuose priėjimų ir privažiavimų prie pastatų ribiniai dydžiai pateikiami 8 lentelėje.

8 lentelė

Priėjimų ir privažiavimų ribiniai dydžiai

Parametras	Vienbutis, dvibutis namas kaimo vietovėje	Vienbutis, dvibutis namas urbanizuotoje teritorijoje	Vienbučių ir/ar dvibučių namų pora	Vienbučių namų blokas	Atriumo tipo namas	Daugiabutis 3-4 a. blokuotas pastatas	Kiti daugiabučiai pastatai
------------	---	--	------------------------------------	-----------------------	--------------------	---------------------------------------	----------------------------

1. Priėjimo iš gatvės (kelio) prie pastato minimalus plotis, m	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,5	1,5
2. Takų sklype minimalus plotis, m	0,75	0,90	0,90	0,90	0,90	1,5	1,5
3. Tako sklype, tinkamo žmonėms su negalia, minimalus plotis, m	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2
Priėjimų (takų):							
4. maksimalus išilginis nuolydis	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%
5. maksimalus skersinis nuolydis	3,3%	3,3%	3,3%	3,3%	3,3%	3,3%	3,3%
Pėsčiųjų ir automobilių sutapdinto eismo komunikacijos:							
6. minimalus plotis, m	3,0	3,0	3,0	4,0	3,0	5,5	5,5
7. maksimalus nuolydis, %	8,3	8,3	8,3	8,3	8,3	8,3	8,3
Privažiavimai automobiliams:							
8. minimalus plotis, m	3,0	3,0	3,0	4,0	3,0	5,5	5,5
9. maksimalus nuolydis, %	12	12	12	10	10	10	10

Pastabos:

- ✓ Visų privažiavimų ir priėjimų (takų, sutapdinto eismo komunikacijų) pandusų dangos turi būti kietos, o konstrukcijos turi įvertinti ne mažesnės kaip 2,5 t keliamosios galios automobilių eismą.
- ✓ Visi ribiniai dydžiai, išskyrus takų sklype minimalius pločius 0,75-0,90 m, atitinka ŽN reikalavimus.
- ✓ Poilsio aikštelės prie pandusų ir pėsčiųjų takų įrengiamos kas 0,75 m aukščio pokytį, jų plotis ir ilgis ne mažesni kaip 1,50 m.

188. Leidžiama, jeigu tai neprieštarauja šio Reglamento reikalavimams, projektuoti vieną įvažiavimą, ne siauresnį kaip 5,5 m, dviem greta esantiems pastatams. Įvažiavimo ašis turi sutapti su sklypų ribos linija, jei sklypų savininkai nesusitaria kitaip.

189. Dviejų gretimų gyvenamųjų namų automobilių saugyklos gali būti projektuojamos blokuotos apie sklypų ribos liniją, jeigu tai neprieštarauja šio Reglamento reikalavimams.

190. Terasiniams gyvenamiesiems pastatams projektuojami du privažiavimai (įvažiavimai į sklypą) – žemutinis ir viršutinis, su dviem apsisukimo aikštelėmis. Prie jų leidžiama projektuoti automobilių saugyklas.

191. Visi privažiavimai prie daugiaaukščių daugiabučių pastatų laiptinių, sklypo statinių turi turėti apsisukimo aikšteles, tinkamas apsisukti valymo, atliekų vežimo automobiliams. Tokie privažiavimai gali būti neprojektuojami iki paskutinės pastato laiptinės, jeigu atstumas iki jos yra ne didesnis kaip 25 m.

X SKIRSNIS. GYVENAMOJO PASTATO IŠDĖSTYMAS SKLYPE

192. Gyvenamasis pastatas išdėstomas taip, kad:

192.1. pastatų atstumas iki sklypo ribos turi būti ne mažesnis kaip 3 m, jeigu pastatai yra 1–2 aukštų;

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-128](#), 2004-03-23, Žin., 2004, Nr. 50-1683 (2004-04-06); Žin., 2004, Nr. 126-0 (2004-08-12), i. k. 104301MISAK00D1-128

192.2. daugiaaukščiai gyvenamieji pastatai turi būti išdėstyti taip, kad:

192.2.1. atitiktų pastatų patalpų ir vaikų žaidimo aikštelių insoliacijos reikalavimus; netrukdytų natūraliam patalpų apšvietimui;

192.2.2. atitiktų natūralaus patalpų apšvietimo reikalavimus.

193. Vadovaujantis trečiųjų asmenų pagrįstų interesų apsaugos principu, 192.2 p. p. reikalavimai galioja kitiems naujai statomiems ir rekonstruojamiems statiniams. Šie reikalavimai laikomi įvykdytais, jeigu atstumas nuo užstojančio statinio yra:

193.1. ne mažesnis negu jo aukštis;

193.2. atstumai gali būti mažesni, jeigu pro užstoto pastato langus bus garantuojamas ne mažesnis kaip 60° regėjimo kampas horizontalioje plokštumoje.

XI SKIRSNIS. GYVENAMASIS PASTATAS

194. Gyvenamųjų pastatų aukštis reglamentuojamas atitinkamais teritorijų planavimo dokumentais.

195. Butų ir patalpų dydžiai nėra reglamentuojami, išskyrus:

195.1. buto 1 asmeniui dydį, kuris neturi būti mažesnis kaip 34 m²;

195.2. vonios kartu su tualetu plotas, kuris neturi būti mažesnis kaip 5 m²;

195.3. bet kuriame bute, vienbučiame name bent vienas gyvenamasis kambarys turi būti ne mažesnis kaip 16 m².

196. Kambarių ir kitų patalpų matmenys pateikiami 9 lentelėje.

9 lentelė

Patalpų matmenys

Kambariai ir patalpos	Minimalus plotis, m	Minimalus gylis, m
1 gyvenamasis kambarys	3,3	
2 miegamasis	2,6	
3 virtuvė		
3.1. vieno kambario bute	1,7	
3.2. didesniuose butuose	2,3	
4. virtuvės niša	1,1	0,7
5. vonia	1,5	
6. tualetas (su praustuvu)	1,5	1,8 kai durys atsidaro į tualetą vidų. Kai atsidaro į išorę – 1,5
7 vonia ir tualetas	1,7	
8 tambūras, prieškambaris (holas)	1,4	1,4
9 koridorius, išskyrus:	0,9	
į gyvenamuosius kambarius	1,2	
pastato vidaus	1,4	
10 galerija	1,2	
11 balkonas		1,3
12 lodžija		1,3

197. Kambarių ir kitų patalpų aukščiai pateikiami 10 lentelėje.

10 lentelė

Kambarių ir patalpų aukščiai

Kambariai ir patalpos	Minimalus aukštis, m
1 gyvenamosios ir kitos buto patalpos	2,5
2 vienbučių namų horizontalių lubų pastogės patalpos	2,3
3 rūsys	2,3
4 buto koridoriaus	2,1*
5 techninių ir ūkio patalpų, garažo, kolektoriaus	2,1
6 pastogės patalpų nuožulnios lubos darbo vietoje	2,0
7 pastato vidaus koridoriaus ir galerijos	2,5
8 laiptinė (nuo laiptų iki viršutinio laiptotakio)	2,0

* – aukštis, įrengus antresolę.

198. Laiptinių ir jų elementų matmenys pateikti 11 lentelėje.

11 lentelė

Laiptinių ir jų elementų matmenys

Laiptai	Minimalus naudojimo plotis, m		Maksimalus pakopos aukštis h, m	Pakopų plotis p, m
	laiptotakio	laiptų aikštelės		
vienbučiuose ir dvibučiuose namuose, 2 aukštų butuose	0,9	0,9	0,18	p=0,65-2h
daugiabučių namų bendrosios erdvės	1,2	1,5	0,18	
laiptai į rūšį	0,9		0,20	
išoriniai namo laiptai	1,2		0,12	

Pastabos:

✓ Laiptų posūkio pakopos ir sraigtinių laiptų pakopos minimalus plotis 0,4 m atstumu nuo laiptų turėklų turi būti 0,25 m.

✓ Vidaus ir lauko vieno laiptotakio pakopų skaičius turi būti ne mažesnis kaip 3 ir ne didesnis atitinkamai 17 ir 10.

199. Liftai turi būti suprojektuoti tokie, kad:

199.1. naudotojai būtų apsaugoti nuo visų mechaninės rizikos rūšių, tarp jų – lifto kabinos kritimo;

199.2. jų galia būtų pakankama perkelti reikalingą keleivių skaičių per jiems priimtina laiką, sugaištamą laukiant ir keliantis (leidžiantis) liftu;

199.3. žmonės su fizine negalia, regėjimo ir klausos sutrikimais galėtų suvokti, kada lifto kabina sustoja laiptų aikštelėje.

200. Naujai statomuose namuose, aukštesniuose kaip 4 aukštai (namuose, skirtuose pagyvenusiems – 3; namuose, skirtuose šeimoms, turinčioms neįgaliųjų – 2), turi būti įrengiami liftai. Liftai gali būti neįrengiami 5 aukštų namuose (4 aukštų namuose su mansarda), jeigu viršutiniame aukšte numatyta įrengti 2 aukštų butus (išskyrus namus, skirtus pagyvenusiems, bei šeimoms, turinčioms neįgaliųjų). Šiuo atveju viršutinio aukšto grindų altitudė turi neviršyti 16 m (skaičiuojant nuo įėjimo į namą žemės paviršiaus (šaligatvio).

201. Daugiabučiame name iki žemiausios lifto sustojimo vietos arba pirmojo aukšto, jei liftai neįrengiami, turi būti įrengti pandusai, atitinkantys STR 2.03.01:2001 [3.11] reikalavimus.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-128](#), 2004-03-23, Žin., 2004, Nr. 50-1683 (2004-04-06); Žin., 2004, Nr. 126-0 (2004-08-12), i. k. 104301MISAK00D1-128

202. Liftų įrengimo bei saugaus naudojimo reikalavimai pateikiami techniniame reglamente „Liftai“ [3.23]. Minimalus liftų skaičius bei kiti parametrai nustatomi pagal 12 lentelę.

12 lentelė

Minimalus liftų skaičius, jų greitis bei keliamoji galia

Būsto tipas	Aukštų skaičius	Liftų skaičius*	Lifto keliamoji galia, kG	Lifto greitis, m/s	Maksimalus butų plotas viename aukšte**
Dvibutis, daugiabutis namas	4	1	630	1,0	800
	5-8	1	630	1,0	550
	9	1	630	1,0	400
	10-17	2	400 630	1,0	500
	18-19	2	400 630	1,6	450
	20-25	3	400 630 630	1,6	350
	20-25	4	400 400 630 630	1,6	450
Specializuoti namai, skirti pagyvenusiems, namai ar butų grupės, skirtos šeimoms, turinčioms neįgaliųjų	2-3***	1	630	1,0	800
	4-5***	2	630	1,0	550
	3-5****	1	630	1,0	800
	6-9****	2	400 600	1,0	550

* Skaičiuojamas pagal aukščiausiąjį aukštą, kuriame sustoja liftas.

** Sekcijinio tipo pastatų – vienos sekcijos vieno aukšto bendras butų plotas; koridorinio, galerinio tipo pastatų – vieno aukšto visų butų bendras plotas.

*** Su butais neįgaliesiems su vežimėliais.

**** Su butais pagyvenusiems ir šeimoms, turinčioms neįgaliųjų.

Pastaba:

√ Jei vieno aukšto butų bendras plotas didesnis, negu nurodytas 12 lentelėje, reikalingas liftų skaičius, jų greitis bei keliamoji galia nustatoma skaičiavimais.

203. Liftų kabinos matmenys (plane) turi būti ne mažesni kaip 1,1 x 1,4 (1,4 x 1,1) m. Lifto durų anga turi būti ne siauresnė kaip 0,85 m.

204. Išdėstant liftus viena eile, liftų aikštelės plotis turi būti ne mažesnis kaip:

204.1. 1,5 m – jei liftų keliamoji galia iki 630 kG;

204.2. 2,1 m – jei liftų keliamoji galia 630, 1000 kG.

205. Išdėstant liftus dviem eilėmis, liftų aikštelės plotis turi būti ne mažesnis kaip:

205.1. 1,8 m – jei kabinos gylis mažesnis kaip 2,1 m;

205.2. 2,5 m – jei kabinos gylis 2,1 m ar didesnis.

206. Liftų šachtos bei liftų mašinų skyriai neturi ribotis su gyvenamosiomis patalpomis.

207. Įrengiant kelių aukštų butus, lifto sustojimas gali būti numatomas bet kuriame iš šių aukštų. Keliaaukštis butas, taip pat vienaaukštis, įrengtas mansardoje, gali ribotis su liftų šachta ar liftų mašinų skyriumi su sąlyga, kad bus neviršijamas leistinas triukšmo lygis buto patalpose [3.24].

208. Įrengiant vieno aukšto butus mansardiniame aukšte, galima neprojektuoti lifto sustojimo jame, jei aukščių skirtumas tarp paskutinės lifto sustojimo vietos ir įėjimo į mansardinį butą ne didesnis kaip 3 m.

209. 17 aukštų ir aukštesniuose namuose, taip pat namuose, skirtuose pagyvenusiems bei šeimoms, turinčioms neįgaliųjų, 630 kG keliamosios galios liftai taip pat turi būti pritaikyti ir priešgaisriniais padaliniais. Šiuo atveju lifto šachtos atitvaros turi būti ne mažesnio kaip 120 EI ugniai atsparumo laipsnio.

210. Durų matmenys pateikiami 13 lentelėje.

13 lentelė

Durų matmenys

Durys	Minimalus durų angos plotis, m	Minimalus durų angos aukštis, m
1 įėjimo į namą	1,0	2,20
2 įėjimo į butus ir bendrojo naudojimo patalpas	0,9	2,10
3 buto kambarių	0,85	2,10
4 vonios, tualetų	0,85	2,10
5 pagalbinių patalpų	0,85	2,00

Pastabos:

- ✓ Durų slenkstis turi būti ne aukštesnis kaip 20 mm (išskyrus balkonus, terasas)
- ✓ Slankiojančios durys turi būti pažymėtos ne mažesnio kaip 20 cm² ploto ženklais, išdėstytais nuo 0,7 iki 1,5 m aukštyje virš grindų.

211. Reikalavimai langams:

211.1. langai pastate virš dviejų aukštų, taip pat langai žemesniuose aukštuose, išeinantys į šaligatvius ar kitas pėsčiųjų eismo vietas, turi būti atidaromi į vidaus pusę;

211.2. leidžiama naudoti langus, atidaromus į lauko pusę (istoriniuose pastatuose, kur taip yra buvę) su horizontalia sukimosi ašimi (praveriamus) ir maksimaliu sparno pravėrimu iki 0,6 m matuojant nuo išorės sienos su sąlyga, kad naudojami stiklai saugūs, juos galima plauti, konservuoti ir remontuoti iš patalpų vidaus arba nuo pastato išorėje instaliuotų techninių įrenginių;

211.3. langai aukštuminiame pastate, aukštuose, esančiuose virš 55 metrų nuo žemės paviršiaus, turi būti taip uždaromi, kad jų negalėtų atidaryti pašaliniai asmenys;

211.4. pastato aukštuose, esančiuose žemiau kaip 25 m nuo žemės paviršiaus, atstumas nuo vidinės palangės viršutinio krašto iki grindų turi būti mažiausiai 0,85 m, išskyrus langus, išeinančius į lodžijas, terasas, galerijas, arba jeigu langas apsaugomas ne mažesnio aukščio aptvaru;

211.5. gyvenamojo pastato aukštuose, esančiuose virš 25 m nuo žemės paviršiaus, atstumas nuo viršutinio palangės krašto iki grindų turi būti mažiausiai 1,1 m, išskyrus langus, išeinančius į lodžijas, terasas, arba jeigu langas apsaugomas ne mažesnio aukščio aptvaru.

212. Patalpų natūralios apšvietos parametrai pateikiami 14 lentelėje.

14 lentelė

Patalpų natūralios apšvietos parametrai

Patalpos, kuriose turi būti natūrali apšvieta	Minimalus langų įstiklinto paviršiaus ir patalpos grindų ploto santykis
įėjimo tambūras laiptinė namo bendrojo naudojimo koridoriai	1:12
gyvenamieji kambariai	1:6
virtuvė	1:8
gyvenamieji kambariai, virtuvė apšviečiama per langus nuožulnioje stogo plokštumoje	1:10

Pastabos:

- ✓ Jeigu bendrojo namo koridorius apšviestas iš vieno galo, jo ilgis turi būti ne daugiau kaip 24 m, jeigu apšviestas iš 2 galų, – ne daugiau kaip 48 m.
- ✓ Jeigu yra papildomas šoninis koridoriaus apšvietimas kas 24-30 m, tada koridoriaus ilgis gali būti ilgesnis negu 48 m.
- ✓ Natūralios apšvietos koeficientas gyvenamuosiuose kambariuose ir virtuvėje turi būti ne mažesnis kaip 0,5 %.

213. Kiekviename 1-3 kambarių bute turi būti bent vienas, o 4 ir daugiau kambarių butuose – 2 gyvenamieji kambariai, kuriuose tarp kovo 22 d. ir rugsėjo 22 d. galimos insoliacijos (nepertraukiamos; bendros) laikas ne trumpesnis kaip 2,5 valandos. Urbanizuotose teritorijose, atsižvelgiant į esamą statinių išdėstymą, bendros insoliacijos laikas gali būti sumažintas iki 2 valandų.

214. Dirbtinės apšvietos reikalavimai. Gyvenamieji butai, gyvenamojo namo patalpos turi būti suprojektuotos ir pastatytos taip, kad jų gyventojai galėtų naudotis dirbtine apšvieta tiek dienos, tiek nakties metu. Dirbtinės apšvietos kokybė ir kiekis turi būti pakankami, kad gyventojai galėtų saugiai, efektyviai ir patogiai atlikti savo einamąją veiklą, kuriai reikia vaizdinio suvokimo.

215. Normuojami minimalūs gyvenamojo namo patalpų dirbtinės apšvietos parametrai pateikiami 15 lentelėje.

15 lentelė

Patalpų dirbtinės apšvietos parametrai

Patalpos	Normuojamos apšvietos dydis, lx	Normuojamos apšvietos plokštuma, m, nuo grindų paviršiaus
1 bendrasis kambarys (svetainė)	150-300	H 0,8
2 miegamasis	100-200	H 0,8
3 virtuvė, virtuvė niša	100-200	H 0,8
4 valgomasis	100-200	H 0,8
5 kabinetas, biblioteka	300	H 0,8
6 buto koridoriaus holas	50	H 0,0
7 skalbykla	100	H 0,8
8 vonia, tualetas	75	V virš plautuvės
9 rūbinė	100	H 0,0
10 sandėliukas	50	H 0,0
11 sauna	100	H 0,0
12 treniruočių kambarys	150	H 0,0
13 daugiabučių namų laiptinės, namo koridoriai	50	H 0,0 (laiptų pakopų plokštuma)
14 vestibulis	50	H 0,0

Pastaba:

- ✓ apšvietos vienetas – liuksas (lx). Liuksas – tai apšvieta, kurią suteikia 1 liumeno šviesos srautas, krentantis statmenai į 1 m² plotą.

216. Dirbtinė apšvieta turi būti suprojektuota iš dviejų dalių:

216.1. bendros apšvietos, kurią vienas ar keli šviestuvai teikia santykinai tolygiai visoje patalpoje. Atstumas nuo bet kurio taško buto patalpoje iki artimiausio šviestuvo turi būti ne toliau kaip 4 m;

216.2. vietos apšvietos, kurią teikia šviestuvai (šviestuvai), kurio vietą (vietas) pagal reikalą pasirenka buto gyventojai.

217. Šviestuvų lizdai turi būti išdėstyti lubose ir sienose taip, kad buto gyventojai galėtų pasirinkti bendro, vietos ir mišrios patalpos erdvės apšvietos ir jos dydžio kombinacijas.

218. Buto patalpų apšvietai instaliuotas galingumas turi būti ne mažesnis kaip 20 W/1 m^2 grindų ploto.

219. Minimalus apšviestumas grindų lygyje turi būti ne mažesnis kaip 5 lx.

220. Stiklo paviršių reikalavimai:

220.1. neįremtuose languose ir duryse, tarp to ir patalpų vidaus duryse, jeigu stiklas yra žemiau negu 0,80 m nuo grindų, turi būti naudojamas nedūžtantis (saugus) stiklas;

220.2. neįremtose stiklo duryse, languose, stiklo pertvarose turi būti ženklai, kurių dėka jie tampa pastebimi. Ženklo plotas turi būti ne mažesnis kaip 20 cm^2 , ženklai išdėstomi punktyrinės juostos principu nuo 0,7 iki 1,5 m aukštyje virš grindų.

221. Buto suplanavimo reikalavimai:

221.1. iš virtuvės ir gyvenamųjų kambarių (išskyrus miegamuosius) neturi būti tiesioginio įėjimo į tualetą;

221.2. privaloma atsižvelgti į palankią buto patalpų orientaciją pasaulio šalių atžvilgiu, jeigu ji neprieštarauja kitiems šio Reglamento reikalavimams:

221.2.1. vaikų kambarys, bendrasis kambarys PR – P – PV;

221.2.2. miegamasis R – PR;

221.2.3. holas, valgomasis, svetainė R – PR – P;

221.2.4. virtuvė, vonios kambarys, pagalbinės patalpos ŠV – Š – ŠR.

Pastaba:

√ priklausomai nuo kambarių skaičiaus bute, namo tipo ir apstatymo formos dalį gyvenamųjų kambarių leidžiama orientuoti į sektorių ŠV – Š – ŠR.

221.3. Žmonių su negalia reikalavimus buto patalpoms nustato STR 2.03.01:2001 [3.11].

222. Jei nėra galimybių įrengti vonios ir tualetų patalpų virš kituose aukštuose esančių šios paskirties patalpų (tarp jų ribų), leidžiama jas įrengti virš kitos paskirties patalpų, užtikrinant vandens ir nuotekų nepratekamumą, mikrobinės taršos išvengimą, nepadidinant esamo triukšmo lygio ir nepabloginant kvapų, jei šių prietaisų nuotakai klojami virš perdangos ir prijungiami prie esamų stovų.

223. Reikalavimai įrengiant saunas:

223.1. garinės tūris $8\text{--}24 \text{ m}^3$;

223.2. garinės palubėje būtina įrengti drenčius ar perforuotus sausvamzdžius, už garinės ribų prijungtus prie vidaus vandentiekio sistemos. Sausvamzdžių skerspjūvis apskaičiuojamas, priimant:

223.2.1. skylių skerspjūvį – 3–5 mm;

223.2.2. atstumą tarp skylių – 150–200 mm;

223.2.3. vandens srovės purškimo kampą sienų (pertvarų) atžvilgiu – $20\text{--}30^\circ$;

223.2.4. purškimo į sienas (pertvaras) intensyvumą – $0,06 \text{ l/s}$ vienam sienos (pertvaros) paviršiaus m^2 ;

223.3. saunoje galima įrengti tik sertifikuotus šildymo įrenginius, kuriuose numatytas įrenginio automatinis išsijungimas, pasiekus 130°C arba kas 8 val. nepertraukiamo įrenginio darbo;

223.4. saunoje turi būti įrengtas natūralus vėdinimas, po šildymo įrenginiu tiekiant orą iš gretimos patalpos ir oro ištraukimu iš apatinės saunos zonos.

224. Daugiabučių namų keliaaukščiuose butuose draudžiama įrengti saunas cokoliniame ir rūsio aukštuose.

225. Aptvarai (turėklai):

225.1. Atsidarantys langai, kurių palangės yra žemiau negu 0,80 m nuo grindų, turi turėti aptvarą, saugantį nuo iškritimo, jeigu žemės paviršius išorėje yra daugiau kaip 1,5 m žemiau patalpos grindų lygio.

225.2. Visos pėsčiųjų komunikacijos turi turėti aptvarus, jeigu pėsčiųjų judėjimui skirta plokštuma yra daugiau kaip 1,50 m aukščiau grindų ar žemės paviršiaus.

225.3. Laiptai ar pandusai, kurių plotis mažesnis negu 1,20 m, turi turėti vienerius turėklus.

225.4. Laiptai ir pandusai, platesni negu 1,20 m, ir spiraliniai laiptai turi turėti dvejus turėklus.

- 225.5. Laiptų ir laiptų aikštelių aptvarų aukštis – ne mažesnis kaip 0,9 m.
- 225.6. Balkonų ir lodžių aptvarų aukštis – ne mažesnis kaip 1,1 m.
- 225.7. Aptvarų vertikalųjų elementų (strypų) dažnis turi būti ne retesnis kaip 120 mm.
- 225.8. Turėklai tvirtinami ne mažesniame kaip 0,9 m aukštyje nuo laiptų pakopos krašto ar laiptų aikštelių.
226. Įėjimo stogelis ir kita:
- 226.1. Įėjimas į dviejų ir daugiau aukštų pastatą turi būti apsaugotas ne mažesnio kaip 1 m pločio apsauginiu stogeliu, jeigu nėra įėjimo priestato.
- 226.2. Stogeliai, balkonai ir priedangos nuo saulės (markizės) turi būti įrengti ne žemiau kaip 2,4 m nuo šaligatvio plokštumos, o tarp stogelio ar kitų elementų krašto horizontalios projekcijos linijos ir šaligatvio bordiūro būtų ne mažiau kaip 1 m.
227. Stogas.
- 227.1. Stogo nuolydis turi būti ne mažesnis kaip 2,5 %.
- 227.2. Jei pastato fasadas yra aukštesnis negu 4 m, turi būti įrengta:
- 227.2.1. inkarai saugos diržams. Jie įrengiami kraige ar kitoje aukštoje stogo dalyje;
- 227.2.2. stacionarios stogo kopėčios ir/ar stogo tiltelis stogo įrangai prižiūrėti, jeigu stogo nuolydis yra didesnis negu 10 %;
- 227.2.3. angos, kurios yra didesnės negu 0,6x0,8 m, turi būti aptvertos. Aptvaro aukštis ne žemesnis kaip 0,5 m. Stoglangiai, kurių nuolydis yra didesnis negu 60°, gali būti be aptvarų;
- 227.2.4. apsauginė tvorelė ne žemesnė kaip 0,6 m aukščio, išilgai karnizo.
228. Įėjimas į pastato rūšį:
- 228.1. turi būti projektuojamas įėjimas į rūšį iš pastato vidaus erdvės arba iš įėjimo priestato, neišeinant į lauką;
- 228.2. įėjimui projektuojami laiptai (sekciniuose namuose kiekvienai sekcijai atskiri) arba laiptai ir liftras.
229. Apsauga nuo mikroorganizmų ir parazituojančių gyvių:
- 229.1. gyvenamajame pastate turi būti naudojami tokie statybos produktai bei įranga, kuri neskatintų sveikatai kenksmingų mikroorganizmų augimo;
- 229.2. pastato konstrukcijos, įvairios paskirties kanalai, inžinerinės sistemos turi būti suprojektuotos taip, kad parazituojančios gyvijos negalėtų patekti, veistis ir sklįsti gyvenamojo pastato erdvėje.

XII SKIRSNIS. AUTOMOBILIŲ SAUGYKLA

230. Daugiabučių namų kelių aukštų butuose leidžiama įrengti garažus (saugyklas) 1-2 automobiliams laikyti. Šiuo atveju:
- 230.1. virš garažo (saugyklos) vartų turi būti įrengtas ne siauresnis kaip 1 m stogelis iš A1 ar A2 degumo klasių statybos produktų;
- 230.2. garažas (saugykla) turi būti atskirtas 1 tipo priešgaisrinėmis sienomis bei perdangomis;
- 230.3. į butą iš garažo (saugykla) turi būti išėjimas per tambūrą su dviem automatiškai užsidarančiomis priešgaisrinėmis ne mažesnio kaip EI 60 ugniai atsparumo laipsnio durimis;
- 230.4. garaže (saugykloje) turi būti įrengta autonominė vėdinimo sistema su atskiru kanalu, kurio ugniai atsparumo laipsnis ne mažesnis kaip REI 150.
231. Antžeminė sklypo ribose automobilių saugykla projektuojama pagal STR 2.06.01:1999 [3.16] reikalavimus ir yra skirta tik sklype esančio pastato gyventojų bei jų svečių reikmėms. Jeigu pastatas mišrios paskirties, turi būti įvertintas papildomas poreikis.
232. Jeigu antžeminė automobilių saugykla projektuojama su stogu, jo konstrukcija turi būti naudinga gyventojams, patogi surinkti ir kanalizuoti lietaus (tirpstančio sniego) vandenį, valyti ir sandėliuoti ar kitaip tvarkyti sniegą.
233. Įvažiavimai iš gatvės į automobilių saugyklą turi būti kuo trumpesni, o pati saugykla – arčiausiai gatvės.

234. Automobilių saugykla gali būti projektuojama kaip garažas. Jis gali būti gyvenamojo pastato funkcinė dalis arba atskiras požeminis, arba iš dalies požeminis pastatas, arba jis blokuotas su kitais sklypo priklausiniais. Garažui nustatomi tokie reikalavimai:

234.1. garažas projektuojamas tik vienai paskirčiai – pastato gyventojų lengviesiems automobiliams saugoti. Jeigu pastatas mišrus, gyventojų automobilių garažas projektuojamas atskiras be pėsčiųjų ir automobilių jungties su kitu garažu ir kita negyvenamosios paskirties pastato dalimi;

234.2. turi būti tiesioginis ryšys tarp garažo ir laiptinės (laiptinių) bei lifto (liftų) neišeinant į lauką;

234.3. turi būti vandentiekio ir nuotekų tinklas su purvo sėsdintuvais, riebalų gaudyklėmis; apšvietimo ir ventiliacijos sistemos.

235. Jeigu garažą projektuojama įrengti gyvenamajame name arba jo priestate, turi būti suprojektuota pakankama garso ir automobilių dujų bei kitos oro taršos izoliacija.

236. Minimalus garažo patalpų aukštis iki konstrukcijų – 2,1 m, iki pastato techninių vamzdinių – 2,0 m. Garažo vartų plotis ne mažesnis kaip 2,3 m, aukštis – 2 m. Garažo pandusų maksimalūs leistini nuolydžiai pateikiami 16 lentelėje.

16 lentelė

Garažo pandusų maksimalūs nuolydžiai

Garažai	Panduso vieta, nuolydis, %	
	lauke, neuždengto	pastato viduje (arba uždengtas)
1. vieno ir dviejų aukštų	10	20
2. daugiaaukščiai	10	15
3. įrengti vienbučiuose namuose	15	18

237. Minimalūs pandusų pločiai: vienos juostos plotis ne mažesnis kaip 2,75 m, dvipusiam automobilių eismui – ne mažesnis kaip 5,5 m, jeigu panduso ašis yra tiesė.

238. Automobilių vietos dydžiai, automobilių sustatymo schemos pagal STR 2.06.01:1999 [3.16] reikalavimus. Minimalus atstumas tarp automobilių – 0,6 m, o tarp automobilių ir garažo atitvarų – 0,5 m.

239. Vietose, skirtose žmonių su negalia automobiliams, atstumas tarp jų automobilių turi būti ne mažesnis kaip 1,2 m. Vietos žmonių su negalia automobiliams laikyti projektuojamos arčiausiai jiems skirtų pandusų.

240. Vieno aukšto požeminiame ir antžeminiame garaže pėsčiųjų pandusą gali pakeisti 0,75 m pločio pėsčiųjų eismo juosta, įrengta automobilių panduse, jeigu išilginis nuolydis yra ne didesnis negu 5 %.

XIII SKIRSNIS. SKLYPO ŽELDYNAI, REKREACIJA

241. Želdynai turi užimti ne mažiau kaip 25 % namo neužstatyto sklypo ploto.

242. Sklype turi tilpti vaikų žaidimo aikštelė, elementari sporto aikštelė paaugliams ir vieta ramiam vyresnio amžiaus namo gyventojų poilsiui. Tam gali būti naudojamas želdynų plotas. Sporto aikštelė turi būti aptverta ažūriniu aptvaru.

243. Vaikų žaidimo aikštelė turi būti tokioje sklypo vietoje, kuri matoma bent iš vieno buto kambario ar iš bendro naudojimo patalpų ir ne arčiau kaip 10 m nuo įvažiavimo iš gatvės, buitinių atliekų aikštelės, garažo ir gyvenamojo pastato.

XIV SKIRSNIS. BASEINAI IR KITA

244. Pastato sklype esantys baseinai, skirti maudytis ar plaukioti, turi būti suprojektuoti taip, kad būtų minimali nelaimingų atsitikimų su vaikais rizika.

245. Rizikai sumažinti plaukimo baseinai turi būti aptverti ne žemesniu kaip 0,9 m aukščio aptvaru taip, kad vaikai negalėtų po juo peršliaužti ar jį perlpti. Aptvaro varteliuose turi būti įtaisas, neleidžiantis vaikams juos atidaryti.

246. Vaikams baseinai (baseinėliai), kurių vandens gylis yra ne didesnis kaip 20 cm, gali būti įrengiami be specialiosios apsaugos.

247. Kitos paskirties atviri, iš dalies atviri vandens, kitų skysčių baseinai, rezervuarai, tvenkiniai ir šuliniai turi būti projektuojami su apsauga, kuri minimizuotų nelaimingų atsitikimų su vaikais ir suaugusiais riziką.

248. Nuotekų ir kitų inžinerinių tinklų apžiūros šulinių dangčiai turi būti projektuojami su užraktais.

XV SKIRSNIS. INŽINERINIŲ SISTEMŲ REIKALAVIMAI

249. Būsto visumos projekte mažiausiai turi būti suprojektuotos tokios inžinerinės sistemos:

249.1. patalpų šildymo;

249.2. šalto ir karšto vandens tiekimo;

249.3. buities nuotekų;

249.4. vėdinimo;

249.5. elektros energijos tiekimo;

249.6. buitinių atliekų pašalinimo.

250. Patalpų šildymo reikalavimai:

250.1. gyvenamasis pastatas turi turėti centrinio arba autonominio šildymo sistemą su lokaliu arba centralizuotu šilumos tiekimu (gamyba);

250.2. gyvenamasis pastatas gali turėti kietojo kuro uždarojo ir atvirojo degimo krosnis (židinius);

250.3. patalpų šildymo sistema turi būti suprojektuota taip, kad:

250.3.1. tenkintų patalpų pakankamos šiluminės aplinkos nustatytus reikalavimus [3.26], nurodytus 17 lentelėje.

17 lentelė

Pakankamos šiluminės aplinkos parametrai

Pakankamos šiluminės aplinkos parametrai	Norminiai dydžiai šildymo sezono metu
Oro temperatūra, °C	18-26
Jaučiamoji (atstojamoji) temperatūra, °C	17-25
Temperatūrų skirtumas 1,1 m ir 0,1 m aukštyje nuo grindų, ne daugiau kaip °C	3
Atitvarų temperatūros skirtumas nuo patalpos temperatūros, ne daugiau kaip °C	3
Grindų temperatūra, °C	16-29
Santykinė oro drėgmė, %	30-75
Oro judėjimo greitis, m/s	0,05-0,1

250.3.2. garantuotą minimalią leistiną oro temperatūrą, nurodytą 18 lentelėje.

18 lentelė

Šildymo sezone minimali leistina oro temperatūra

Patalpos	Šildymo sezone minimali leistina oro temperatūra, °C
Svetainės	20
Miegamieji	20
Koridoriai	18

Virtuvės	20
Valgomieji	20
Rūbinės	18
Vonios kambariai	21-23
Tualetai	20
Sandėliukai	20
Laisvalaikio kambariai	20
Bendro naudojimo patalpos:	
Laiptinės	16
Sandėliai	16
Rūšiai	4
Rūbinės	20
Prausyklos	21
Skalbyklos	20
Džiovyklos	20

250.3.3. šilumą gaminantys prietaisai būtų saugūs naudoti: nekeltų gaisro, sproginimo, toksinių dūmų, kenksmingų kondensatų nudegimų pavojaus; saugūs ir patogūs valyti;

250.3.4. būtų galima reguliuoti tiekiamos į atskiras patalpas šilumos kiekį;

250.3.5. centralizuoto šilumos tiekimo atveju tiekiamos šilumos kiekį būtų galima reguliuoti pagal lauko temperatūros ir kitus pasikeitimus bei matuoti tiekiamos šilumos kiekį;

250.3.6. apsaugota nuo šalčio pavojaus sugadinti šildymo sistemą;

250.4. mišrios paskirties pastate centrinio šildymo sistema turi būti projektuojama kaip dvi sistemos, atskirai aprūpinančios butus ir kitos paskirties patalpas, jei šios dvi pastato dalys tiekiamos šilumos kiekio, jo dinamikos požiūriu iš esmės skiriasi.

251. Dūmų kanalų reikalavimai:

251.1. pastato kanalai dūmų šalinimui (dūmų kanalai ir dūmtraukis kaminas) gali būti įrengtas sienose tvirtai sujungtas su pastato konstrukcija ir gali būti atskira konstrukcija;

251.2. dūmtraukiai turi būti sandarūs, vertikalūs arba gali būti pasvirę, ne didesniu kaip 30° kampu, o posvyris horizontalia kryptimi ne didesnis kaip 1 m;

251.3. dūmtraukių kanalo mažiausias skerspjūvis 140x140 mm (arba atitinkamo skersmens apvalus kanalas);

251.4. prie vieno dūmtraukio galima jungti dviejų krosnių (židinių), sumūrytų to paties aukšto viename bute dūmų kanalus;

251.5. ten, kur dviejų krosnių (židinių) ugniakurai sujungiami su kaminu iš priešingų pusių, jų dūmtakių išorės sienučių aukščių skirtumas turi būti ne mažesnis kaip 250 mm;

251.6. dūmtraukių aukštis nuo krosnies (židinio) ardelių iki jo viršaus turi būti ne mažiau kaip 5 m. Dūmtraukio viršus turi būti ne mažiau kaip nuo 0,5 m, iki 3 m virš stogo priklausomai nuo dūmtraukio vietos kraigo atžvilgiu. Dūmų traukai padidinti leidžiama naudoti tam skirtus mechaninius ventiliatorius;

251.7. dūmtraukių perskyros storis (skaičiuojamas nuo dūmtraukio sienutės vidinio paviršiaus) turi būti ne mažesnis kaip:

251.7.1. 380 mm iki neapsaugotų degių pastato konstrukcijų;

251.7.2. 250 mm iki degių apsaugotų pastato konstrukcijų;

251.7.3. 130 mm iki metalinių arba gelžbetoninių konstrukcijų;

251.8. kieto kuro krosnių (židinių) dūmų kanalai ir dūmtraukiai neturi susisiekti su dujomis kūrenamo katilo ar oro šildymo sistemos, vėdinimo sistemos kanalais;

251.9. dūmtraukiui valyti įrengiamos durelės, kurių plotas turi būti ne didesnis kaip dūmtraukio skerspjūvio plotas.

252. Ugniakurų reikalavimai:

252.1. kietojo kuro ugniakurai – uždarojo ar atvirojo degimo krosnys, židiniai, viryklės – gali būti įrengti:

252.1.1. visuose 1-5 aukštų visų tipų daugiabučių gyvenamųjų namų aukštuose,

252.1.2. aukštesniuose kaip 5 aukštų visų tipų daugiabučių namų paskutiniuose aukštuose, tame tarpe bet kuriame ten esančio dviaukščio buto aukšte;

252.1.3. bet kuriame vienbučio namo (pora, blokas) aukšte;

252.2. ugniakurai turi būti išdėstyti ir suprojektuoti taip, kad nesukeltų gaisro, sprogo ir apsinuodijimo pavojaus ar kitokio neigiamo poveikio;

252.3. greta ugniakurų esančios konstrukcijos, įranga ir namų reikmenys turi neįkaisti daugiau kaip 80°. Šis reikalavimas įvykdytas, jeigu atstumas nuo židinio, krosnelės ar viryklės išorės iki degių medžiagų yra ne mažiau kaip 50 cm;

252.4. grindys po kieto kuro ugniakurais turi būti iš A1 arba A2 degumo klasių statybos produktų arba dengtos tokiais statybos produktais; jos turi išsikišti ne mažiau kaip 30 cm nuo uždaro ir ne mažiau kaip 50 cm nuo atviro ugniakuro. Padengimas turi būti mažiau kaip 15 cm į abi puses nuo ugniakuro angos;

252.5. ugniakurai turi būti suprojektuoti taip, kad galima būtų juos patogiai ir saugiai valyti;

252.6. naudojami statybos produktai turi būti atsparūs degioms dujoms, gaisrui, karščiui ir korozijai;

252.7. uždaras ugniakuras turi turėti rankinę arba automatinę dūmų sklendę, kuri uždaryta praleidžia oro tėkmę per ne mažesnio kaip 20 cm² ploto angą.

253. Vienbučiuose, vienbučių namų porose, vienbučių namų blokuose, daugiabučių gyvenamųjų pastatų butuose pirtis (sauna) gali būti projektuojama savininko nuožiūra tik šeimos reikmėms.

254. Daugiabučių namų bute gali būti įrengiama pirtis (sauna) su elektros krosnimi.

255. Pirtis (sauna) turi būti projektuojama taip, kad:

255.1. būtų įmanoma greita evakuacija;

255.2. jos patalpos (patalpų) atitvaros patikimai atskirtų nuo kitų buto ar vienbučio namo patalpų šilumos ir drėgmės režimo ir jo nepablogintų;

255.3. oras būtų tiekiamas iš gretimos patalpos po krosnimi, o oro trauka vykėtų iš apatinės jos patalpos (patalpų) zonos;

255.4. durys atsidarytų į išorę arba jos turi būti švaistinės. Durys turi būti be užrakto, o varčia turi neįstrigti durų staktoje dėl temperatūros ir drėgmės poveikio;

255.5. elektrinė krosnis turi būti pagaminta gamykloje, aprūpinta automatinio srovės išjungėju, kai krosnis įkaista iki 130 °C arba kai ji veikė 8 valandas be pertraukos, bei įranga atjungti krosnį nuo elektros tinklo;

255.6. turi būti įrengta gaisro signalizacija.

256. Šalto ir karšto vandens tiekimas ir buities nuotekos:

256.1. vandentiekio tinklai turi būti suprojektuoti ir įrengti taip, kad pastatas pagal jo paskirtį būtų aprūpintas geriamuoju vandeniu. Vandentiekio tinklų įrengimai turi atitikti priešgaisrinio aprūpinimo vandeniu reikalavimus STR 2.01.01(2):1999 [3.3]. Vandentiekio tinklų įrengimai turi užtikrinti vandens judėjimą vandens priėmimo įtaisuose ir vandens laikino pakeitimo galimybę visuose įrenginiuose;

256.2. vandens slėgis pastato vandentiekio įrengimuose, išskyrus gaisrinius hidrantus, turi būti ne mažesnis negu 0,05 Mpa (10,5 kG/kv cm) ir ne didesnis nei 0,6 Mpa (6kG/kv. cm). Jeigu minimalus nurodytas slėgis negali būti pasiektas dėl nuolatinio ar laikino vandens slėgio išoriniuose vandens tinkluose, reikia panaudoti atitinkamus techninius įrenginius, kurių dėka būtų užtikrintas jo dydis pastato vandentiekio tinkluose;

256.3. vandentiekio įranga, naudojanti ne geriamą vandenį, turi būti atskirta nuo geriamojo vandens įrangos, o kiekvienas čiaupas pažymėtas taip, kad būtų matyti, jog tai nėra geriamas vanduo;

256.4. tam, kad mikroorganizmų kiekis vandentiekiuose, kuriuose karštas vanduo yra teikiamas nuolat (koloriferiuose, saugojimo rezervuaruose), netaptų kenksmingas, karšto vandens temperatūra šiuose komponentuose turėtų būti ne žemesnė nei 60 °C, o šalto vandens temperatūra – ne aukštesnė kaip 25 °C;

256.5. karšto vandens tiekimo įranga turi būti suprojektuota taip, kad temperatūra karšto vandens čiaupe būtų ne žemesnė nei 50 °C. Vandentiekiai, kuriuose turi būti karšto vandens recirkuliaciniai vamzdžiai, turi būti suprojektuoti taip, kad cirkuliacinio karšto vandens temperatūra nenukristų žemiau 50 °C;

256.6. vandens išvadai turi būti suprojektuoti taip, kad būtų užtikrintas patenkinamas vandens debitas, ir dėl didelio vandens greičio neatsirastų erzinantis triukšmas, slėgio pulsavimas arba korozija. Reikiamos temperatūros karštas vanduo turi pradėti bėgti iš karto, kad nereikėtų laukti;

256.7. kiekviename gyvenamojo pastato arba vidinių vandentiekio tinklų sujungime su išoriniais tinklais, turi būti sumontuotas pagrindinis vandens skaitiklis;

256.8. jeigu gyvenamasis pastatas (vienbutis ar dvibutis) projektuojamas vietovėje, kur nėra centralizuotų tinklų, leidžiama (suderinus su visuomenės sveikatos priežiūros tarnyba) įrengti vietinius vandentiekį ir nuotakyną;

256.9. kiekvienam butui turi būti numatyta šalto ir karšto vandens apskaita. Senuose pastatuose, kur tai padaryti techniškai sunku, leidžiama tokią apskaitą įrengti keliems butams;

256.10. vandentiekio ar nuotakyno tinklai daugiabučiuose pastatuose pravedami atvirai arba tokiose vietose, kur galima jų priežiūra ir remontas. Šalto vandentiekio vamzdžiai izoliuojami, norint išvengti rasoimo. Perėjimuose per atitvaras vamzdžius kloti dėkluose.

257. Vėdinimas:

257.1. pastato vėdinimo sistema turi būti suprojektuota taip, kad:

257.1.1. į pastatą būtų tiekiamas reikiamo grynumo oro kiekis;

257.1.2. iš pastato būtų pašalinamos žmonių iškvėpiamos dalelės ir iš statybos produktų išsiskyrusios oru pernešamos dalelės, drėgmė, blogas kvapas ir sveikatai kenksmingos medžiagos;

257.2. jeigu pastato patalpos projektuojamos sandarios ir neleidžiančios patekti reikiamam išorės oro kiekiui, turi būti suprojektuota išorės oro tiekimo įranga;

257.3. į naudojamas patalpas tiekiamo oro kiekis turi būti ne mažesnis kaip 0,35 l/s vienam m² patalpos ploto. Jeigu patalpa laikinai nenaudojama, tiekiamo oro kiekis gali būti mažesnis arba visiškai nutrauktas, tačiau tai neturi sukelti rizikos sveikatai ir pastato bei jo inžinerinių sistemų būklei;

257.4. išorės oro paėmimo įranga turi būti taip suprojektuota, kad galėtų imti neužterštą orą. Priešingu atveju išorės oras turi būti valomas prieš tiekiant jį į patalpas;

257.5. priverstinio ištraukiamojo vėdinimo galia ir patalpos, kuriose toks vėdinimas turi būti įrengtas, pateikiamos 19 lentelėje.

19 lentelė

Priverstinio ištraukiamojo vėdinimo galia

Patalpa	Minimali galia, l/s
Virtuvė	10
Virtuvėlė (virtuvės niša)	15
Vonia arba dušo patalpa: su atidaromu langu be atidaromo lango	10 15
Tualetas su praustu	10
Skalbykla, džiovykla	10
Patalpa buitiniams atliekoms laikinai saugoti	0,35 l/s vienam m ² patalpos ploto
Patalpa buitiniams atliekoms	5 l/s vienam m ² patalpos ploto
Buitinių atliekų vamzdis	50
Lifto šachta	8 l/s vienam m ² šachtos skerspjūvio
Garažas (uždara erdvė), automobilių apyvarta per 8 valandas: mažesnė negu vietų skaičius didesnė negu vietų skaičius	0,9 l/s vienam m ² garažo ploto 1,8 l/s vienam m ² garažo ploto

257.6. oro judėjimas bute turi būti toks, kad nemalonūs kvapai ir užterštas oras iš vienos į kitą patalpą nesklisėtų;

257.7. vėdinamo oro judėjimas turi eiti nuo mažiau užterštos patalpos iki labiau užterštos;

257.8. vonios, tualetų, virtuvės vėdinimo sistemos neturi būti jungiamos prie bendrosios vėdinimo sistemos;

257.9. recirkuliacinė vėdinimo sistema turi būti suprojektuota taip, kad:

257.9.1. oras iš vieno buto išvalytas gražinamas į tą patį butą;

257.9.2. gražinamas į butą oras negali būti tiekiamas į miegamąjį arba patalpas, kurioje yra vieta miegui;

257.9.3. oras iš virtuvių, vonios ir tualetų negali būti gražinamas į butą;

257.10. vėdinimas per langus turi būti suprojektuotas taip, kad:

257.10.1. kiekvienoje buto patalpoje arba atskiriame jo dalyje būtų bent vienas langas arba orlaidė, atidaromi į išorės erdvę arba į įstiklintą balkoną, lodžiją ar kitą panašią erdvę, kurioje yra langas ar orlaidė, atidaromi į išorės erdvę;

257.10.2. langų rėmai, orlaidės turi būti lengvai atidaromos ir reguliuojamos stovint ant grindų;

257.11. vėdinimo kanalų išvadai turi būti:

257.11.1. ne mažiau kaip 0,4 m virš stogo ar kito paviršiaus, taip pat ne mažiau kaip 0,3 m virš linijos, jungiančios aukščiausius pastato dalių, esančių ne toliau kaip 10 m nuo išvado, taškus;

257.11.2. horizontalia projekcija ne arčiau kaip 3 m nuo langų ir vertikalioji projekcija iki 1 m.

258. Elektros energijos tiekimas:

258.1. elektros energijos tiekimo sistema turi būti suprojektuota taip, kad būtų garantuojama:

258.1.1. nuolatinis elektros energijos tiekimas būsto visumos reikmėms: patalpų šildymui, vėdinimui, oro kondicionavimui, namų ūkio ir buities reikmėms, karštam vandeniui ruošti; patalpų ir sklypo apšvietimui; saugos ir signalizacijos automatikos sistemoms bei kitoms pastato projektavimo bazėje deklaruotoms reikmėms;

258.1.2. elektros energijos vartojimo saugumas ir apsauga nuo pažeidimų elektros srove, gaisrų, sprogimų ir kitokių rizikų;

258.1.3. trečiųjų asmenų apsauga nuo per didelės vibracijos, triukšmo lygio ir elektromagnetinių bangų sklaidimo, o pastato konstrukcijos ir įranga būtų apsaugotos nuo jų neigiamo poveikio;

258.2. mišriame pastate projektuojamos dvi elektros tiekimo sistemos – gyvenamajai ir kitos paskirties pastato dalims su atskiromis sunaudotos energijos apskaitos sistemomis;

258.3. transformatorinė pastotė gali būti įrengta atskirame pastate arba kitos paskirties pastate, jeigu horizontalus ir vertikalus atstumas iki patalpų, skirtų nuolatiniam žmonių buvimui, būtų ne mažesnis kaip 2,8 m;

258.4. pastato elektros instaliacijoje turi būti:

258.4.1. jungtis, užtikrinanti atjungimą nuo maitinimo tinklo ir įrengta prieinamose priežiūrai ir aptarnavimui vietose, apsaugotose nuo pažeidimų, atmosferos įtakos ir pašalinių asmenų;

258.4.2. atskiras apsaugos ir neutralės laidas;

258.4.3. įrenginiai, skirti apsaugai nuo per didelės įtampos;

258.4.4. laidai vedami tiesia linija, lygiagrečiai sienoms ir luboms;

258.4.5. naudojami kabeliai, kurių viela iki 10 mm-2 skersmens yra pagaminta iš vario;

258.5. elektros instaliacijos įžeminimui gali būti naudojamos pastatų metalinės konstrukcijos, pamatų ir sienų armatūra;

258.6. įvado instaliacija turi turėti sunaudotos elektros energijos apskaitos skaitiklius prieinamose vietose, apsaugotose nuo pažeidimų ir pašalinių asmenų;

258.7. elektros instaliacija pastate neturi kirstis su kitomis instaliacijomis. Atstumas greta tiesiamų instaliacijų turi būti toks, kad būtų galima prižiūrėti ir keisti jų nepažeidžiant;

258.8. daugiabučiame pastate centrinės vertikalios instaliacijos įrengiamos tam skirtuose kanaluose už buto patalpų ribų;

258.9. elektros instaliacijos grandinės projektuojamos:

258.9.1. daugiabučiame pastate atskiriems butams ir atskiroms bendrojo naudojimo patalpoms;

258.9.2. vienbučiame pastate atskiriems rūšio ir kitiems aukštams;

258.9.3. bute ar vienbučio namo aukšte atskiroms reikmėms – viryklei, vandens šildytuvui, patalpų apšildymo įrangai, apšvietimui, skalbimo mašinai, rozetėms.

259. Buitinių atliekų pašalinimas:

259.1. buitinės atliekos gali būti šalinamos dviem pagrindiniais būdais:

259.1.1. buitinės atliekos (rūšiuotos ar nerūšiuotos) bute sudedamos į maišus ir nunešamos į pastate esančias patalpas arba sklype įrengtas aikšteles buitinėms atliekoms laikinai sandėliuoti;

259.1.2. buitinių atliekų šalinimo inžinerinė sistema, kai buitinės atliekos šalinamos specialiai įrengtu vamzdžiu;

259.2. buitinių atliekų vamzdis gali būti įrengtas:

259.2.1. jeigu savivaldybė nėra nustačiusi buitinių atliekų rūšiavimo prievolės;

259.2.2. daugiaaukščiuose 5 ir daugiau aukštų pastatuose kiekvienoje sekcijoje, galeriniuose ir koridorinio tipo pastatuose ne rečiau kaip kas 50 m;

259.3. reikalavimai buitinių atliekų pašalinimui specialiai įrengtu vamzdžiu:

259.3.1. vamzdis turi būti vertikalus, nelaidus orui, atskirtas garsą izoliuojančiais statybos produktais nuo pastato konstrukcijų. Vamzdis baigiasi užsklanda. Vamzdžio vidus turi būti lengvai valomas (plaunamas). Vamzdžiui valyti ir dezinfekuoti projektuojama atitinkama įranga;

259.3.2. buitinių atliekų išpylimo angose turi būti įrengti sandariai užsidarantys liukai ir apsauga, neleidžianti įmesti stambius daiktus;

259.3.3. vamzdis įrengiamas laiptinėje ar specialiai skirtoje erdvėje, turinčioje gerą susisiekimą su butais, ir jis baigiasi apačioje buitinių atliekų saugykla – patalpa, kurios dydis turi būti ne mažesnis kaip 2x1,5 m, o aukštis ne mažesnis kaip 2,0 m;

259.3.4. buitinių atliekų saugykloje turi būti apšvietimas, karštas ir šaltas vanduo. Nuotekos nuolaidžiomis grindimis surenkamos ir nuvedamos į nuotekynę;

259.3.5. saugyklos viduje turi būti įranga patogiai buitines atliekas išvežti per saugyklos duris į lauką ir mechanizuotai pakrauti į atliekų automobilį;

259.4. pastate projektuojamoms patalpoms (patalpai) buitinėms atliekoms laikinai sandėliuoti nustatomi tokie reikalavimai:

259.4.1. patalpos gali būti gyvenamajame pastate arba jo priestate kiekvienai laiptinei;

259.4.2. buitinės atliekos laikomos konteineriuose su uždaromais liukais;

259.4.3. patalpos dydis ir laikomas konteinerių skaičius nustatomas įvertinant: pastato laiptinės butų ir gyventojų projektuojamą skaičių, jeigu pastatas mišrus, – dirbančiųjų skaičių, veiklos pobūdį ir intensyvumą, savivaldybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytus reikalavimus buitinių atliekų surinkimo sistemai (konteinerių tipai, dydžiai, rūšiavimo prievolė, išvežimo būdai);

259.4.4. įėjimas į patalpą įrengiamas iš įėjimo tambūro arba bendro namo vestibulio, laiptinės, konteineriai išvežami per kitas duris, prie kurių įrengiamas privažiavimas atliekų automobiliui;

259.4.5. priėjimo prie konteinerių plotis ne mažesnis kaip 1,3 m;

259.4.6. patalpoje turi būti karštas ir šaltas vanduo, apšvietimas, vėdinimas ir prisijungimas prie nuotekynės;

259.5. jeigu įrengiama vieta buitinėms atliekoms laikinai sandėliuoti pastato sklype, nustatomi tokie reikalavimai:

259.5.1. buitinės atliekos laikinai saugomos konteineriuose su uždaromais liukais;

259.5.2. konteineriams saugoti įrengiama aikštelė su kieta danga ir pastoge, dengiančia konteinerius nuo lietaus ir sniego bei patogia gyventojams;

259.5.3. aikštelė turi būti aptverta ne mažesnio kaip 1,2 m aukščio aptvaru iš trijų pusių. Likusi dalis skirta prieiti prie konteinerių. Priėjimas turi būti pritaikytas žmonėms su negalia ir atliekų automobiliams privažiuoti ir apsisukti;

259.5.4. aikštelės dydis ir laikomas konteinerių skaičius nustatomas, įvertinant pastato projektuojamą butų ir gyventojų skaičių, jeigu pastatas mišrus, – dirbančiųjų skaičių, jų veiklos pobūdį ir intensyvumą, savivaldybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytus reikalavimus buitinių atliekų surinkimo sistemai (konteinerių tipai, dydžiai, rūšiavimo prievolė, išvežimo būdai);

259.5.5. aikštelės dangos nuolydis ne didesnis kaip 2 %. Aikštelės nuolydis ir latakai formuojami taip, kad vanduo kuo trumpiausiu keliu patektų į trapus;

259.5.6. aikštelė turi būti įrengta ne arčiau kaip 10 m nuo daugiabučio pastato ir 3 m nuo vienbučio (dvibučio) namo langų ir durų bei atitinkamai ne arčiau kaip 3 ir 2 metrai iki sklypo ribos. Šis atstumas nereikalingas, jeigu projektuojamo ir gretimo namo buitinių atliekų aikštelės liečiasi per sklypų atitvarą. Aikštelės turi būti įrengiamos prie įvažiavimų į sklypą.

260. Kitos sistemos:

260.1. gyvenamasis pastatas turi būti suprojektuotas taip, kad galima būtų įrengti:

260.1.1. telekomunikacijų antenas ir jų instaliaciją;

260.1.2. telefono ryšį ir kabelinę televiziją;

260.1.3. butų ir namo saugos sistemas;

260.1.4. automatiškai įsijungiantį avarinį apsaugos ir evakuacinį apšvietimą. nutrūkus elektros tiekimui, avarinis apšvietimas turi užtikrinti būtiną apšvietimą ne mažiau kaip 60 minučių;

260.2. evakuacijos keliuose apšvieta turi būti ne mažesnė kaip 1 lx, laiptinėse ne mažesnė kaip 2 lx;

260.3. avarinio apšvietimo elektros kabeliai turi būti tiesiami atskirame kanale, turinčiame normatyviniais dokumentais nustatytą atsparumą ugniai;

260.4. avarinis apšvietimas įrengiamas 8 aukštų ir aukštesniuose gyvenamuosiuose pastatuose, garažuose, jeigu jie apšviesti dirbtine šviesa ir jų plotas didesnis kaip 1000 m², automatinę gaisro signalizaciją.

IX SKYRIUS. BUTŲ PERPLANAVIMO, PADALIJIMO IR SUJUNGIMO REIKALAVIMAI

261. Šiame Reglamente numatomi reikalavimai tokiems daugiabučių pastatų ir dvibučių namų, jeigu butai išdėstyti vienas virš kito, pertvarkymo atvejams:

261.1. buto perplanavimui;

261.2. buto padalijimui į du ar daugiau butų;

261.3. dviejų ar daugiau butų sujungimui į vieną butą;

261.4. papildomų buto patalpų ar įrangos įrengimui;

261.5. gyvenamosios ar kitokios patalpų paskirties keitimui.

262. Visiems 261 p. nurodytiems atvejams nustatomi tokie privalomieji reikalavimai:

262.1. nesumažinti pastato mechaninio atsparumo ir pastovumo gebos bei kitų esminių statinio reikalavimų parametru;

262.2. nepažeisti trečiųjų asmenų (kaimynų) pagrįstų interesų ir nesudaryti prielaidų tokiems pažeidimams atsirasti naudojimo metu;

262.3. užtikrinti nepertraukiamą inžinerinių sistemų darbą pertvarkymo metu;

262.4. užtikrinti įvažiavimą į sklypą, priėjimą iki pastato ir pastato vidaus komunikacijų laisvą naudojimą pertvarkymo metu.

263. Buto perplanavimo reikalavimai:

263.1. leidžiama keisti visas vidaus atitvaras nelaikančias konstrukcijas, jeigu naujai suplanuotos patalpos atitiks šio Reglamento nustatytus minimalius patalpų dydžių reikalavimus arba naujai suplanuotos patalpos nesumažins insoliacijos, nepablogins vėdinimo, šildymo ir dirbtinės apšvietos rodiklių, garso izoliacijos;

263.2. vonios ir tualetų patalpose galima keisti sanitarinių prietaisų tipus ir vietas su sąlyga, kad šių prietaisų prijungimo vietos tilptų tarp šių patalpų ribų, o prietaisų nuotakai iki esamų stovų būtų klojami virš perdangos lygio;

263.3. jei nėra galimybių įrengti naujai projektuojamų vonios ir tualetų patalpų virš kituose aukštuose esančių šios paskirties patalpų (tarp jų ribų), leidžiama jas įrengti virš kitos paskirties patalpų, užtikrinant vandens ir nuotekų nepratekamumą, mikrobinės taršos išvengimą, nepadidinant esamo triukšmo lygio ir nepabloginant kvapų, jei šių prietaisų nuotakai klojami virš perdangos ir prijungiami prie esamų stovų.

264. Projektuoti buto padalijimą į du ar daugiau butų leidžiama, jeigu yra galimybė:

264.1. atitvara (atitvaromis) atskirti erdvę (plotą), ne mažesnę kaip šiame Reglamente nustatytas minimalus buto vienam asmeniui dydis;

264.2. įrengti atskirą įėjimą iš laiptų aikštelės ar lauko arba įrengti atskirus laiptus (liftą) pastato išorėje;

264.3. įrengti papildomą vonią, tualetą arba patalpą dušui ir tualetui;

264.4. tiekti ir apskaityti tiekiamus šilumą, vandenį, elektros energiją ir kita tiesiogiai, t. y. ne per likusią nuo atskirtojo buto dalį.

265. Projektuoti dviejų ar daugiau butų sujungimą į vieną butą leidžiama:

265.1. į vieną butą gali būti sujungiami tik viename ar gretimuose aukštuose esantys butai ir turintys bent vieną bendrą atitvarą (tarp jų – perdangą);

265.2. leidžiama keisti visas vidaus atitvaras – nelaikančias konstrukcijas;

265.3. jungčių tarp dviejų ar daugiau butų įrengimas turi nesumažinti pastato mechaninio atsparumo ir pastovumo gebos, triukšmo izoliavimo rodiklių;

265.4. jungtims tarp dviejų ar daugiau butų įrengti negali būti panaudota laiptinės ar kita pastato bendrojo naudojimo erdvė.

266. Projektuoti papildomas buto patalpas ar įrangą leidžiama, jeigu jų įrengimas nesumažins gyvenamosios erdvės daugiau, negu nustatyta šio Reglamento patalpų plotų reikalavimuose, nesumažins insoliacijos.

X SKYRIUS. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

267. Ginčai dėl šio Reglamento taikymo sprendžiami teisės aktų nustatyta tvarka.

VIENBUČIŲ IR DVIBUČIŲ GYVENAMŲJŲ NAMŲ VALDŲ UŽSTATYMO IR TVARKYMO REIKALAVIMAI

1. Bendras visų namo žemės sklype esančių pastatų, išskyrus šiltnamius, priskiriamus I grupės nesudėtingiems statiniams, užimamas žemės plotas neturi viršyti 1 lentelėje nurodytų dydžių.

1 lentelė

Maksimalūs pastatų užimamo žemės ploto dydžiai sklype

Sklypo plotas, m ²	Maksimalus sklypo užstatymo tankumas, %	Maksimalus pastatų užimamas sklypo plotas, m
Iki 400	40	*
400	40	160
600	35	210
900	30	270
1500	25	375
2500	20	500
Daugiau kaip 2500	**	500

* Sklypuose, mažesniuose kaip 400 m², maksimalus pastatų užimamas plotas nustatomas pagal formulę: $0,4 \times F$, kur F – sklypo plotas, m.

** Sklypuose, didesniuose kaip 2500 m², maksimalus sklypo užstatymo tankumas nustatomas pagal formulę: $50000/F$, %, kur F – sklypo plotas, m. Ši nuostata netaikoma ūkininko ūkiams (namų valdoms) kaimuose, kur sklypo užstatymo tankumas gali būti padidinamas iki 40%.

Pastabos:

1) nuo 400 m² iki 2500 m² sklypuose tarpinės maksimalaus sklypo užstatymo tankumo reikšmės nustatomos interpoliacijos būdu.

2) saugomose teritorijose 1 lentelėje nustatyti dydžiai galioja tik tiek, kiek neprieštarauja veiklos saugomoje teritorijoje reglamentavimo dokumentų reikalavimams.

2. Vietos savivaldybės taryba gali savo sprendimu kurortuose bei saugomose teritorijose sumažinti 600 m² ir didesnių sklypų teritorijų planavimo dokumentuose maksimalų sklypo užstatymo tankumą.

3. Nauji gyvenamieji namai gali būti statomi ne mažesniuose kaip 400 m² sklypuose. Ši nuostata taikoma tais atvejais, kai formuojami nauji sklypai gyvenamųjų namų statybai.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-384](#), 2004-07-14, Žin., 2004, Nr. 116-4347 (2004-07-27), i. k. 104301MISAK00D1-384

4. Gyvenamasis namas ir jo priklausiniai nuo gatvių raudonųjų linijų turi būti statomi ne arčiau kaip 3 m, išskyrus atvejus, kai mažesnis atstumas numatytas teritorijų planavimo dokumentuose.

Minimalus atstumas nuo atskirai statomo gyvenamojo namo ir jo priklausinių (išskyrus nesudėtingus statinius) iki kaimyninio žemės sklypo ribos turi būti ne mažesnis kaip 3 metrai. Minimalus atstumas tiesiamų inžinerinių tinklų iki kaimyninio žemės sklypo ribos turi būti ne mažesnis kaip 1 metras, jei nepažeidžiami kaimyninio sklypo savininko (naudotojo) interesai. Mažinant pastatų atstumą iki kaimyninio žemės sklypo ribos arba blokuojant gretimų žemės sklypų pastatus, turi būti išlaikomi gaisrinės saugos reikalavimai (STR 2.01.04:2004 „Gaisrinė sauga. Pagrindiniai reikalavimai“ (Žin., 2004, Nr. [23-720](#)) ir gautas kaimyninio žemės sklypo savininko sutikimas raštu, išskyrus tuos atvejus, kai pastatų blokavimas numatytas patvirtintuose teritorijų planavimo dokumentuose. Mažinant tiesiamų inžinerinių tinklų atstumą iki kaimyninio žemės sklypo ribos, reikalingas šio sklypo savininko sutikimas raštu. Atstumai nuo nesudėtingų statinių iki

kaimyninio sklypo ribos nurodyti STR 1.01.07:2002 „Nesudėtingi (tarp jų laikini) statiniai“ (Žin., Nr. 2002, 43-1639).

Gyvenamojo namo ir jo priklausinių, inžinerinių tinklų statyba, rekonstravimas ir remontas neturi daryti neleistino poveikio kaimyniniam žemės sklypui bei jame esantiems statiniams. Šių statinių esminis reikalavimas „Mechaninis atsparumas ir pastovumas“ turi būti užtikrintas pagal STR 2.01.01(1):1999 [3.2] reikalavimus.

Punkto pakeitimai:

Nr. [D1-384](#), 2004-07-14, Žin., 2004, Nr. 116-4347 (2004-07-27), i. k. 104301MISAK00D1-384

Nr. [D1-419](#), 2004-07-27, Žin., 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419

5. Nuo kaimyninių sklypų ribų ir gatvės raudonosios linijos medžių ir krūmų sodinimo atstumai turi būti:

5.1. krūmų ir gyvatvorių – ne mažiau kaip 1 m;

5.2. žemaūgių medžių, išaugančių ne daugiau kaip iki 3 m aukščio – 2 m;

5.3. kitų medžių – 3 m.

6. formuojant gyvatvorę, jos aukštis sklypo šiaurės, šiaurės rytų ar šiaurės vakarų pusėje turi būti ne didesnis kaip 1,3 m.

7. Atstumai tarp statinių sklype nustatomi pagal 2 lentelę.

2 lentelė

Atstumai tarp pastatų ir inžinerinių statinių sklype

	Namų ūkio pastatai	Tvartas	Mėšlėdė, kompostavimo aikštelė	Išgriebimo duobė	Vietinis nuotekų valymo įrenginys	Šachtinis šulinys	Vandentiekio įvadas į gyvenamąjį namą	Vandentiekis iš gyvenamojo namo į tvartą	Antžeminis skysto kuro rezervuaras	Požeminis skysto kuro rezervuaras (jų grupė) iki 3 m ³
Gyvenamasis namas	n	15	20	5	10	7	–	–	7	1
Namų ūkio pastatas	–	n	1,5	8	4	10	n	n	n	n
Garažas	n	n	1,5	n	n	10	n	n	n	n
Šiltnamis	n	n	1,5	3	3	10	n	n	n	n
Tvartas	n	–	n	3	3	25	15	–	n	n
Mėšlėdė, kompostavimo aikštelė	1,5	n	–	n	n	25	15	5	n	1
Išgriebimo duobė	5	n	n	–	n	25	15	5	n	n
Vietinis nuotekų valymo įrenginys	4	n	n	n	–	15	7	5	n	n
Nuotekų tinklai	n	n	n	n	n	10	5–1,5	5–1,5	n	n

*kai vandentiekis klojamas iš gelžbetonio vamzdžių – 5 m, iš metalinių vamzdžių iki 200 mm diametro imtinai – 1,5 m, iš metalinių vamzdžių virš 200 mm diametro – 3 m, iš plastikinių vamzdžių –1,5 m.

Pastabos:

1) n – nenormuojama;

2) atstumas nuo namų ūkio pastato, šiltnamio, garažo iki kaimyninio sklypo gyvenamojo namo turi būti ne mažesnis kaip 7 m;

3) nurodytus 2 lentelėje atstumus nuo vietinių nuotekų valymo įrenginių būtina išlaikyti ir iki kaimyninio sklypo pastatų ir inžinerinių statinių;

4) minimalūs inžinerinių tinklų atstumai nuo pastatų: vandentiekio – 5 m, nuotekų tinklų – 3 m, elektros ir nuotolinio ryšio kabelių – 0,6 m.

Papildyta priedu:

Nr. [D1-128](#), 2004-03-23, Žin., 2004, Nr. 50-1683 (2004-04-06); Žin., 2004, Nr. 126-0 (2004-08-12), i. k. 104301MISAK00D1-128

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-128](#), 2004-03-23, Žin., 2004, Nr. 50-1683 (2004-04-06); Žin., 2004, Nr. 126-0 (2004-08-12), i. k. 104301MISAK00D1-128

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 "Gyvenamieji pastatai" patvirtinimo" pakeitimo ir 1998 m. gruodžio 22 d. įsakymo Nr. 276 "Dėl Respublikinių statybos normų "Miestų ir gyvenviečių sodybos" RSN 151-92 taikymo" pakeitimo

2.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-384](#), 2004-07-14, Žin., 2004, Nr. 116-4347 (2004-07-27), i. k. 104301MISAK00D1-384

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01: 2004 "Gyvenamieji pastatai" patvirtinimo" pakeitimo

3.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-419](#), 2004-07-27, Žin., 2004, Nr. 120-4442 (2004-08-03), i. k. 104301MISAK00D1-419

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01: 2004 "Gyvenamieji pastatai" patvirtinimo" pakeitimo

4.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-230](#), 2005-05-04, Žin., 2005, Nr. 58-2030 (2005-05-07), i. k. 105301MISAK00D1-230

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 "Gyvenamieji pastatai" patvirtinimo" pakeitimo

5.

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Įsakymas

Nr. [D1-74](#), 2007-01-31, Žin., 2007, Nr. 16-597 (2007-02-06), i. k. 107301MISAK00D1-74

Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 24 d. įsakymo Nr. 705 "Dėl statybos techninio reglamento STR 2.02.01:2004 "Gyvenamieji pastatai" patvirtinimo" pakeitimo